

குணங்குடி
மஸ்தான் அருளிய
அகத்தீசர் சதகம்

ACC.NO.44902

R689

தாமரை நூலகம், சென்னை - 600 026.

உ

குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு அவர்கள் அருளிய

அகஸ்தியர் சதகம்

பதிப்பாசிரியர்
எஸ்.பி. ராமச்சந்திரன்

தாமரை நூலகம்

எண் - 7, என்.ஜி.ஓ. காலனி,
வடபழனி, சென்னை - 600 026.
தொலைபேசி எண் : 23620249

தாமரை வெளியீடு எண் : 208
 முதல் பதிப்பு ஆண்டு : மார்ச், 1998
 மூன்றாம் பதிப்பு : ஏப்ரல் 2016
 பதிப்புரிமை பெற்றது.

நூலைப் பற்றி

நூலின் பெயர்	:	குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு அருளிய அகஸ்தியர் சதகம்
பதிப்பாசிரியர்	:	எஸ்.பி. ராமச்சந்திரன்
வெளியிட்டோர்	:	தாமரை நூலகம் 7, என்.ஜி.ஓ. காலனி, வடபழனி, சென்னை - 600 026.
பதிப்பு ஆண்டு	:	மார்ச், 1998
உரிமை	:	பதிப்பகத்திற்கு
நூல் வடிவம்	:	டெமி 1 X 8
தாளின் தன்மை	:	14.4 கி.கி. வெள்ளைத்தாள்
எழுத்தின் அளவு	:	11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	:	72
பிரதிகள்	:	1000
நூலின் விலை	:	ரூ.30-00
கணிப்பொறி	:	கார்த்தி கிராபிக்ஸ், சென்னை - 26.
அச்சிட்டோர்	:	கிரியேடிவ் ஆப்செட், சென்னை - 34.

அகத்தியர் மகத்துவம்

முதன் முதலில் மனிதனுக்குள் புதைந்து கிடக்கும் கடவுள் தன்மையை இறை உதவியால் உணரப்பெற்று, அதில் வெற்றியும் கண்டு, இறைத்தன்மை அடைந்து, இன்றளவும் பல சித்தர்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் பெருமை அகத்தியருக்கே உண்டு. இவர் கும்பமுனி, கலசமுனி, தட்சிணாமூர்த்தி, தவமுனி, மாமுனி, ஞானமுனி, மலைமுனி என்று பல பெயர்களில் சித்த மகான்களால் போற்றிப் பாராட்டப்படுகிறார். முதன் முதலில் தமிழைப் படைத்த பெருமை அகத்தியருக்கே உண்டு. இவரை 'தமிழ்த்தாய்' என்று சிறப்பித்து கூறுவர்.

மெய்ஞானத்தில் உண்மை சொற்கருவின் உபதேசத்தை பெற்று, பிரணவமந்திர, சூரிய தியானத்தின் உதவியுடன் தவம் மேற்கொள்ளும் சாதகர்களின் உடம்பில் (பிண்டத்தில்) நின்று, செயல்படும் சூட்சுமதிரேகத்தை பிடரிக்கண் வழியாக சிரசுக்கு (அண்டத்திற்கு) திருப்பிவிட்டு (கூடுவிட்டு கூடு பாய்தல்) மறு பிறப்பை அளிப்பவர், அகத்திய மகரிஷியே ஆவார். இந்நிகழ்ச்சியை ஆத்ம சொரூபதரிசனம், காயசித்தி, லிங்கம், குருமுடித்தல், நிர்விகல்பசமாதி காசாயம் பூனுதல், தீட்சை, மாற்றிப்பிறத்தல் என்றும் பல பெயர்களில் சித்தர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இந்நிகழ்ச்சியை கீழ்காணும் பாடல்களில் சித்தர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

"நீற்றைப் புனைந்தென்ன? நீராடப் போயென்ன? நீ மனமே!
மாற்றிப் பிறக்க வகை அறிந்தாயில்லை; மாமறை நூல்
ஏற்றிக் கிடக்கும் எழுகோடி மந்திரம் என்ன கண்டாய்?
ஆற்றில் கிடந்தும் துறையறியாமல் அலைகின்றையே"

-பட்டினத்தார்.

"ஊற்றைச் சடலமடி உப்பிருந்த பாண்டமடி
மாற்றிப் பிறக்க மருந்தெனக்குக் கிட்டுதில்லை,
மாற்றிப் பிறக்க மருந்தெனக்குக் கிட்டுமென்றால்
ஊற்றைச் சடலம் விட்டே என் கண்ணம்மா!
உன் பாதஞ் சேரேனோ?"

-அழகணிசித்தர்

மறுபிறப்பு அடைதலாகிய இந்நிகழ்ச்சியே சித்தர்கள் துறையின் முதல்படியாகும். இவர்களே உண்மை பிராமணர்கள் ஆவார்கள். இவ்வரிய வாய்ப்பை அளிக்கும் மாதவசியாகிய அகத்தியரின் கடைக்கண் பார்வையின் அவசியத்தை கொங்கண மகரிஷி தனது கடைக்காண்டத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

அகத்திய மாரிஷி நமா என்றென்றோது
அஷ்ட சித்துதனை ஈவார் குளிகை ஈவார்
அகத்தியரே காஷாய வேடம் ஈவார்
அப்போது சித்தரெல்லாம் கைக்கொள்வார்கள்
அகத்தியரை தெண்டனிட்டு மேருசெல்ல
யாருக்கும் தடையில்லை அரசே என்பார்
அகத்தியர்தாம் எக்கியத்தில் பிறந்த யோகி
ஆயிரத்தெட்டு அண்டமெல்லாம் ஆணையாச்சே
கொங்கணர் கடைக்காண்டம் 500-76

இதைவிடுத்து மனித குருக்கள் கொடுக்கும் காவிஉடை உண்மை காவி அல்ல என்று கீழ்க்கண்ட பாடலில் சுப்பிரமணியர் குறிப்பிடுகிறார்.

"தோசியடா காயாசம் அறியாமல்தான்
துவைத்திடுவான் காவிமண் தன்னால் மைந்தா
வாசியடா காயாசம் உந்தனுள்ளே"
சுப்பிரமணியர் ஞானம் 33-30

ஞானிகள் தங்கள் பாடல்களில் ஞானத்தை வெளிப்படையாகக் கூறாமல் மறைமுகமாகவே பரிபாஷையில் ஞானத்தையும், மருத்துவத்தையும் இணைத்தே பாடி உள்ளதால், இரண்டு துறைக்கும் தேவைப்படும் முக்கியப் பொருளான 96 தத்துவங்கள் அல்லது சரக்குகள், இரண்டிற்கும் பொருந்தும் ஒரே பெயரைக் கொடுத்து இரண்டு துறைக்கும் பொருந்தும் வண்ணம் மிக மிக அழகாகவும், நுட்பமாகவும் சிலேடையாக பாடி உள்ளனர். இவர்களின் அடிப்படை நோக்கம் தான் பெற்ற இந்தப் பிறவா இன்பத்தை இவ்வையகம் முழுவதும் பெறுவதற்காகவே பாடி உள்ளனர்.

மனித இனம் மனநலமும், உடல் நலமும் பெற்று இனநலத்தோடு, பொது நலம் பேணி விஞ்ஞானத்திலும், மெய் ஞானத்திலும் முழுப்பயனை அடைய தமிழ் மண்ணிலே தோன்றி வளர்ந்து

"மரணமிலாப் பெருவாழ்வு" பெற்ற, இம்மாதவசிகளின் வரிசையில் அகத்தியர் முதல் அருணகிரிநாதர் வரை இல்லறத்தாருக்கு என்றும் துறவறத்தாருக்கு என்றும், அறிவுரைகளைத் தங்கள் பாடல்களில் கலந்து பாடுவது மரபு.

இம்மாதவசிகள் இல்லறத்தாருக்குப் பாடும் பொழுது எளிய தமிழில் எல்லோரும் புரிந்து கொள்ளும் வகையிலும், துறவறத்தாருக்கு பாடும் பொழுது பரிபாஷைச் சொற்களைப்பயன்படுத்தி, எல்லோராலும் புரிந்து கொள்ள முடியாத வகையில் பாடுவதும் வழக்கம்.

இப்பரிபாஷைச் சொற்களைப் புரிந்து கொள்வது என்பது ஒரு ஞானிக்குத் தொண்டு செய்தால் மட்டுமே முடியும். இதற்கும் பல ஜென்மங்கள் பாடுபட வேண்டும். இதையே ஞானிகள் கீழ்க்கண்ட தங்கள் பாடல்களில் குறிப்பிடுகின்றனர்.

"தோன்றா) என்றால் தோன்றாதையா

தொண்டு செய்தால் கண்டு கொள்ளலாம் சித்தனைத்தும்"

-போகர் 7000

"சித்தர் மொழி பேசுவென்றால் வெகுநாள் செல்லும்

சித்தரிடங் காத்திருந்து வெகுநாட்சென்று"

-கொங்கணர் கடைக்காண்டம் 500-243

உலகிலேயே இத்தமிழ் மண்ணில் தான் மெய் ஞான வளர்ச்சிக்கு ஏற்ற சமதட்ப வெப்ப (சீதோஷ்ண) நிலை உள்ளது.

இம்மா தவசிகளாகிய சித்தர் பெருமான்கள் நம் காயத்திலே அதாவது உடம்பிலே இரண்டு காயங்கள் உண்டு என்பர். அவை ஸ்தூல காயம் (புறஉடம்பு) என்றும் சூட்சும காயம் (அகஉடம்பு) என்றும் இரு வகைகள் உள்ளதாக குறிப்பிடுகின்றனர்.

அக உடம்பு அல்லது சூட்சும தேகம் என்றால் புலன்கள் ஐந்தும், சுவாசம், (வெளிவரும் காற்று) நிஸ்வாசம், (உற்செல்லும் காற்று) விஸ்வாசம், (அக்னி கலை) என்ற அட்டமா சத்திகளுடன் ஆன்மாவும் சேர்த்து மொத்தம் ஒன்பது கண்காணா தேகங்கள் ஆகும். முதன் முதலில் இந்த சூட்சும தேகத்தைதான் காயசித்தியும் பிறகு காயகல்பமும் செய்ய வேண்டும்.

இதற்கு உண்மை ஞானியின் உபதேசத்தை பெற்று புற உடம்பின் துணைகொண்டு பிரணவமத்திர, சூரிய தியானத்தின் உதவியால் ஒரு வருடத்திற்குள் நிழல் சாயை உள்ள ஆத்ம சொரூப தரிசனத்தை அடைதலே காயசித்தி எனப்படும். இவ்வாய்ப்பை ஒரு சாதகருக்கு அளிப்பது அகத்தீசரே ஆகும். அப்போது அக உடம்பு இறவா நிலை அடைகிறது பிறகு 18வது வருட முடிவில், நெடிய தவத்திற்கு பின் சுவாசம் (மனம்) நிஸ்வாசம் (பிராணன்) என்று சொல்லக் கூடிய, நாசியின் வழியாக வெளிவரும் காற்றும், உள் செல்லும் காற்றும், ஆகிய இரண்டும் அடங்கப் பெற்று. அதாவது மனம் விரிவதற்கு காரணமாகிய சுவாசம், விஸ்வாசம், என்ற பற்று அறப்பெற்று தனது சூட்சும தேகத்தை சிரசில் உள்ள திருமூலம் என்ற ஆசிரமத்தில் அடங்கச் செய்கின்றனர். பிறகு 24 வது வருட முடிவில் சூட்சும தேகம் பிரம்மத்துடன் அதாவது ஆகர்ண சக்தியுடன் அவ்வப்போது ஒன்றி சொரூபம் அற்று அதாவது நிழல் சாயை அற்று காயகல்பம் அடைகிறது அதாவது பிறவா நிலை அடைகிறது.

இவ்வாறு 24 வருட சாதனை அல்லது தவத்திற்கு பின் தவம் கடந்த நிலை அல்லது மோட்ச நிலை பெருகின்றனர். இதை விடுத்து மூலிகையைக் கொண்டும், பாசாணத்தை கொண்டும், மருத்துவ முப்பைக் கொண்டும் வெளி உடம்பை திடப்படுத்துவதை காய சித்தி என்று கூறுவது அறியாமையாகும். இதையே ஞானிகள் பல இடங்களில் மேலே கூறிய பொருள்களைக் கொண்டு செய்வது காய சித்தி இல்லை என்று குறிப்பிடுகிறார்கள்.

"செடி பூடு கற்பமில்லை"

காகபுஜண்டர் உபநிடதம் (1) 80-59

காயாதி கற்பமது தேடித் தேடிச்

காடுமலை தனைச்சுத்தி அலைய வேண்டாம்

மாயாத கற்பமது உன்னுக்குள்தான்

வளர்ந்திருக்குது என்றறியார் மடையர்தாமும்

ஓயாமல் பச்சிலைகள் தின்று செத்தார்

-திருவள்ளுவர் கற்பம் 100-60

"என்சாண் உடம்பிற்கு சிரசே பிரதானம்," ஏனென்றால் நமது அத்துனை அவயவங்களையும் இயக்குவதற்கு காரணமாகிய நரம்பு மண்டலம்

அனைத்தும், சிரசில் உள்ள மூளையில் இருந்துதான் தொடங்குகின்றன. எனவேதான் சித்தர்கள் புருவமத்தி, பிடரிக்கண், பரம், நெற்றிக்கண், பராபரம், திருமூலம், ஆகிய ஆறு ஆதாரங்களையும் தங்கள் சிரசிலே கண்டு தரிசித்தார்கள் இதையே அகஸ்தியர் "மூலமுதல் ஆறுதலம் சிரசே கண்டாய்" அகஸ்தியர் முப்பு 30-12 என்று குறிப்பிடுகிறார். இதைப்போலவே நமது சூட்சும தேகங்கள் (பாம்பு என்ற மூச்சுக்காற்று) காயசித்தி பெற்று பின் காயகல்பம் அடைவதும் சிரசிலேதான் இதையே அத்திரி மகரிஷி கீழ்காணும் பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார் "ஓத பாம்பு அடங்கு பெட்டி கபாலமாகும்" அத்திரி மகரிஷி உண்மை ஞான போதகம் 34-18.

ஞானிகள் தங்களின் நூல்களை காப்பாற்ற ஞானத்தையும் மருத்துவத்தையும், மாந்திரீகத்தையும், சோதிடத்தையும் கலந்து பரிபாஷையாக பாடுவது வழக்கம். எனவே இதை அந்த அந்த துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்கள் சிற்றறிவைக் கொண்டு, அவர்கள் பிழைப்புக்கு ஏற்ற வகையில் விளக்கம் சொல்லி, தொழில் செய்து சுவடிகளை காப்பாற்றி வருகின்றனர்.

இதைப் போலவே ஞானத்துறையிலும் ஒரு ஞானியாச இருந்தாலும் கூட அவர் ஒருவருக்கு உபதேச குருவாகத்தான் இருக்க முடியுமே தவிர சத்குரு, ஞானகுரு, ஜீவகுரு, நாதகுரு, ஜகத்குரு, என்று ஆக முடியாது. ஏனென்றால் ஒருவர் உண்மை சொற்குருவின் உபதேசப் பெற்று, அவரவர்கள் எண்ண அறிவை கொண்டு, பிரணவ மந்திர சூரிய தியானத்தின் உதவியைக் கொண்டு சுவாசம், நிஸ்வாசம் விஸ்வாசத்துடன் ஒன்றும் பொழுது ஒவ்வொரு மனிதரின் உள்ளே கடவுளாக நின்று செயல்படும் சூட்சும திரேகங்கள், ஒவ்வொரு படிகளில் (நிலைகளில்), சிரசில் உள்ள ஒவ்வொரு ஆதாரத்தை அடையும் பொழுது, ஒவ்வொரு வித அனுபவத்தை கொடுத்து ஒவ்வொரு வித குருவாகி, தானே சாதகரை வழி நடத்தும்.

இதைப் போலவே குருவை வெளியில் தேடி அலைகின்ற வீணர்களை தங்களின் உடம்பினுள்ளேயே கடவுள் சுவாசம், நிஸ்வாசமாக இருப்பதை காகபுஜண்டர் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

"தன்னுள்ளே காணாதான் குருவைக் கேட்பான்
தன்னையே மறந்தவனே குருவாமென்பான்"

-காகபுஜண்டர் பெருநூல்காவியம்-1000-312

கருணைக் கடவுளாகிய உரோமரிஷி நம்மிடம் உள்ள ஐந்து குற்றங்களை உண்மை உபதேச குருவின் உதவியைக் கொண்டு உணவுக் கட்டுப்பாடு, ஓரிடத்தில் கட்டுண்டு இருத்தல், பிரணவ மந்திர, சூரிய தியானத்தின் உதவி முதலியவற்றால் நீக்கி வெற்றி கொள்ளலாம் என்று மிகவும் தெளிவாக நம்மீது கருணை கொண்டு ஞானத்திற்கு கீழ்காணும் பாடலில் வழி காட்டுகிறார்.

“பிசகாது அபானத்தில் மலமே குற்றம்
 பேசுகின்ற உதாணத்தில் நாடி குற்றம்
 விசையான கண்டத்தில் கபமே குற்றம்
 மேல்மூல வளையில் ஒரு மீனே குற்றம்
 மசையான மனதுக்கு அஞ்ஞானங் குற்றம்
 ஐஐந்தும் போக்கிவிட்டால் ஆமே ஞானம்”
 உரோம ரிஷி வகார சூத்திரம்-16-6

மலக்குற்றம், நாடிக்குற்றம், கபக்குற்றம் ஆகிய இம் மூக்குற்றங்களையும் நெறியான உணவுக் கட்டுப்பாடு, பனியிலும், ஞாற்றிலும், வெய்யிலிலும், மழையிலும் உலவாது, தவநெறியில் ஓரிடத்தில் கட்டுண்டு இருத்தல், போன்றவைகளால் சரி செய்து விடலாம் (தவநெறியில் நிற்போருக்கு கரிசாலையும், ஆமணக்கு எண்ணையும் தேவையில்லை) நான்காவது குற்றமாகிய மேல் மூலம் என்று சொல்லக்கூடிய புருவ மத்தியில் சூரிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த நாம் சூரிய பகவானை பயன்படுத்தாததால் சுவாச, நிஸ்வாசம், ஒன்றுபட்டு மாயச்சுழி அமையாத குற்றம், சூரியதியான, பிரணவமந்திர தியானத்தால் நீங்குகிறது. ஐந்தாவது குற்றமாகிய அஞ்ஞானம் நாம் பல பிறவிகளில் தனக்கு உவமை இல்லாத ஞானியர்களின் தாள் சேராததால், அவர்களுக்கு தொண்டு செய்யும் வாய்ப்பு கிடைக்காததால், இச்சாகாக் கல்வியைப் பற்றிய அறிவில்லாமல், வசன ஞானம் பேசும் பொய் ஞானிகளின் மாய சொற்களில் மயங்கி கல்கண்டால் ஓடுகின்ற காக்கை கூட்டம்' போல் இந்த பொய் ஞானிகளின் மாயச் சொல் கண்டு ஓடும் அஞ்ஞான குற்றத்தை, இம்மகான்களின் திருவடிகளைப் பற்றி நீக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அப்போது உண்மை ஞானிக்கு தொண்டு செய்யும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டு ஞானம் பிறக்கும். இதனையே ஞானிகள் கீழ்காணும் பாடல்களில் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

"ஆசானைக் கண்ட பேர்க்கும் ஞானப் பேர்க்கும்
அப்போதே யோகத்துக்கு அருள் உண்டாகும்
பேசாத மௌனமென்ற பிரமவித்தை
பிடரிவழி கண்திறந்து பிரகாசிக்கும்"

பதஞ்சலியார் சூஸ்திரம்-30-10

"முத்தியான சித்தரென்றால் முத்தனாக்கி முனிந்து
மேதான காயசித்தி பண்ணி வைப்பார்"

போகர் 7000

இவ்வாறு உண்மை ஞானியின் உபதேசம் கிடைக்கப் பெற்றபின், வாசி என்ற மூச்சுக்காற்றை போற்றி சிரசில் அடங்கச் செய்தால் நமது வினை என்ற பிறப்பு அறும் என்று அகத்திய பெருமான் கீழ் காணும் பாடலில் குறிப்பிடுகிறார்.

"போற்றினால் உனது வினை அகலுமப்பா
பிறவி இல்லாப் பதவியிலே புனிதமாவாய்
போற்றினால் பூரணமும் கூடப் பேசும்
பூதலத்தில் நீயும் ஒரு சித்தனாவாய்"

-அகஸ்தியர் பரிபூரணம் 400-377

இப்பாடலில் அகத்திய பெருமான் நமது கடத்தினுள் நின்று இயங்கி வரும் மூச்சுக் காற்றை போற்றச் சொல்லுகிறார். நம் மூக்கின் வழியாக வெளிவரும் காற்றுக்கு நஞ்சு என்று பெயர். உள் சென்று தங்கும் காற்றிற்கு அமிர்தம் என்றும் பெயர். நம் உயிரை காப்பாற்றும் இத்தகைய அமிர்தத்தை மண், பெண், பொன்னுக்காக அலைந்து செலவழித்து விடுகிறோம். அவ்வாறு செலவழிக்காமல் உண்மை குருவின் உபதேசம் பெற்று பிரணவமந்திர, சூரியதியானத்தின் உதவியால் சுவாசம், நிஸ்வாசம் என்று சொல்லக்கூடிய வெளி, உள் சுவாசத்தை விஸ்வாசம் என்று சொல்லக்கூடிய நடுநாடி அல்லது பூரணத்துடன் இணைத்து, அகஸ்தியரின் ஆசியுடன் மாற்றிப் பிறந்தால், அதாவது சூட்சுமதிரேகங்களை சிரசுக்கு திருப்பி விட்டால் பராபரம் அல்லது சிதம்பரம் அல்லது உச்சித்தலையில் நாதாந்தமாக மாறி தசநாத ஓசை கேட்க வழி பிறக்கும் அதாவது பூரணமும் கூடப்பேசும். எனவே அகஸ்தியர் ஞானம் 16ல் "மூச்சப்பா தெய்வமென்றே அறியச் சொன்னார்" என்ற பாடலின்படி நம்முள் கடவுளாக இருந்து நம் கடத்தை கடத்திச்

செல்லும் மூச்சுக்காற்று அல்லது கால் அல்லது வாசி என்ற மலரை
போற்ற வேண்டும் இல்லை என்றால் அது உன்னை அழித்துவிடும்.
இந்த உண்மையை அறியாது மக்களை வாய் பகட்டில் வசனஞானம்
பேசி ஏமாற்றும் குருமார்களை கருவூரார் கீழ்காணும் பாடலில்
எச்சரிக்கின்றார்

சுழிமுனையாம் மூச்சுத் துறையறிந்து நாடி
அழிவு செய்யும் வாசி அருந்தாதே - தெளிவு செய்ய
மாட்டார் உலகமதில் வார்த்தை விற்று உண்டதனால்
கோட்டாலைப் பட்டார் குரு.

கருவூரார் பூரண ஞானம் 100-84

உலகத்தில் இதுகாரும் மனிதராய் பிறந்து கடவுள் தன்மை
அடைந்த அத்துணை ஞானிகளும் இந்த வாசி என்று சொல்லக் கூடிய
மலர் என்ற மூச்சுக்காற்றை போற்றி அல்லது அர்ச்சனை செய்துதான்
இறைத்தன்மை அடைந்தனர் என்று அகஸ்தியரும், போகரும்
கீழ்காணும் பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

முனிவரொடு ரிஷிமுனிவர் சித்தர்தாமும்
முராரி அயன் தேவர்களும் முன்னோர்தாமும்
மனிதர்களும் அசுரர்களும் மாதவத்தோர்
வாசிபிடித்து ஏறி மயிர்ப் பாலந்தாண்டி
தனிவழியே தமர்வாசல் ஊடேசென்று
தாண்டவம் செய் தில்லைவனம் சார்ந்தபேர்க்கு
தொனிமுழங்கும் திருவாடு துறையைப் பார்க்கில்
சூரியனும் சந்திரனும் தோற்றமாமே
அகஸ்தியர் துறையறி விளக்கம் 114-22

விள்ளுவேன் மன்மதனும் அஷ்டபாலர்
விசுவாமித்திரர் தேவேந்திரன் விண்ணோர்கள்
விள்ளுவேன் விஷ்ணுவும் வசிஷ்டர்தாமும்
வியாக்கிரமபாதர் முதல் பதினெண்பேரும்
விள்ளுவேன் அகத்தியரும் சைவர்தாமும்
வேதாந்தப் பெரியோரும் வேதியோரும்
விள்ளுவேன் ஈரேழு லோகத்தோரும்
மென்கமல அர்ச்சனையால் மேலானாரே
போகர் அஷ்டாங்க யோகம் 24-22

இவ்வாறு உண்மை உபதேச குருவின் சொல்கேட்டு பிரணவமந்திர சூரிய தியானத்தின் உதவியை மேற்கொண்டால் அகத்திய மகரிஷி நமது வாசியோடு வாசியாக கலந்து தீட்சை என்று சொல்லக்கூடிய நிர்விகல்ப சமாதி அல்லது காஷாயத்தை அளிப்பார். இவ்வாறு மறுபிறப்பை அடைந்தவுடன் தான் ஒருவர் சித்தர்கள் துறையை மேற் கொள்ள முடியும். ஒருவர் பிண்டத்தில் காலனாக இருக்கும் இந்த வாசி, அண்டத்தில் சகல நன்மைகளையும் செய்கிறது அதனால் தான் அகஸ்தியர் தனது பரிபூரணம் 1200 என்ற நூலில் 'சுகமான வாசி அகத்தீசராகும்' -1063 என்று குறிப்பிடுகிறார். அகத்தியர் நமது வாசியோடு வாசியாக கலந்து காஷாயம் அளித்தலை சட்டை முனிவர் கீழ்காணும் பாடலில் குறிப்பிடுகிறார்.

உலகமதில் பிரபஞ்ச மாயைதள்ள
ஒருவரால் முடியாது கடினமெத்தப்
பலகலைகள் வேதமொடு சாஸ்திரங்கள்
பலதொழில்கள் ஏதேது கற்றாலுந்தான்
நலமிடர்கள் வருவதையும் தள்ளப் போமோ?
நாதாந்த நடுவனையைக் காண்பதுண்டோ?
குலமறிய சுகிலத்தைக் கலந்து கொள்ளக்
குருமுனிவர் திருவடியைப் பூணுவேனே - 22

பூண்டு கொள்ளக் குலங்காட்டுங் குறியைக் காட்டும்
பூரணநூல் தனையறியப் புத்திகாட்டும்
ஆண்டு கொள்ளும் பூரணந்தான் தனக்குத்தானே
ஆதி அடி முடி காட்டும் அறிவைக்காட்டும்
வேண்டுவது விளக்கெரியத் தூண்டுகோலாய்
வேதாந்த நூற்பொருளைத் தூண்டச் சொன்னேன்
மாண்டிறந்து போகாதே மைந்தா கேளு
மனமிறந்த மகிமையதால் முத்தியாச்சே - 23

-சட்டை முனிவர் ஞான விளக்கம் 52

வெற்றி பெற்ற ஞானிகள் தங்கள் பாடல்களில் கருணை கொண்டு உணர்ச்சியில்லாத கல்லிலும், செம்பிலும் இறைவனை தேடுவதை விடுத்து தங்கள் குருமார்களையோ அல்லது தங்களையோ வழிபடச் சொல்லி வழிகாட்டுவார்கள். இம்மாதவசியாகிய அகத்திய மகரிஷி கீழ்காணும் பாடல்களில் தன்னையே வழிபடச் சொல்லி தயவு செய்துள்ளார்.

"கூறுவது அகத்தீசா என்று கூறு
கும்பமுனி தஞ்சம் எனக் குறித்து நில்லே"
-அகஸ்தியர் அமுதகலைக் ஞானம் 1200-379

"என்னுடைய பேர் சொல்லில் கூட்டிக்கொண்டு
இசைவான பொதிகையிலே ஏறுவார்பார்
என்னுடைய திறங்கண்ட போதுதானே
உறுதியுள்ள சித்தனென்று பேருமீய்வேன்"
-அகஸ்தியர் பூரண சூத்திரம் 216-98

சித்தர் கனங்களின் தலைவராகிய அகத்திய மகரிஷி தனது பல பாடல்களில் தான் பெற்ற இன்பத்தை இவ்வையகம் முழுவதும் பெறத்தான் எவ்வாறு அருளிச்செய்தார் என்பதை கீழ்காணும் பாடலில் குறிப்பிடுகிறார் உதாரணமாக

"ஆமப்பா மூர்த்தி என்றது ஏதினாலே
அறிவாலே அகத்தியனாய் நந்தியாகி
நாமப்பா இல்லாட்டால் உலகமில்லை
நாதன் எனக்கு இவ்வாறு அருளிச் செய்தார்"
அகஸ்தியர் பரிபூரண ஞானம் 35-8

நாடவென்றால் உலகமெல்லாம் என் மகிமைபாரு
நாதாந்த சித்தர்கள் பேர் நாமே யாமே - 71

நாமென்ற பதினெண்பேர் நாமே ஆகும்
நவசராசரங்கள் எல்லாம் நாமே ஆகும்
பூமென்ற புவனமெல்லாம் நாமே ஆகும்
பூச்சுக்கிர நவதிசையு நாமே ஆகும்
தேனென்ற திரிபுவனம் ஏழும் நாமே
திசை கண்டமும் உண்டபதியும் நாமே
ஆமென்ற அட்டதிக்குப் பரமாய் நின்று
ஆடுவாய் புலத்தியனே அகத்தியனாமே - 72
அகஸ்தியர் வாதகாவியம் - 1000

தாயுமானவர், அருணகிரி நாதர் முதல் சித்தர்கணங்கள் அனைவரும் அகத்தியர் பெருமையை போற்றி புகழ்ந்துள்ளனர் இதை கீழ்காணும் பாடலில் காணலாம்.

"கற்றதும் கேட்டதும் தானே ஏதுக்கு ஆகக்
கடபடம் என்று உருட்டுதற்கோ ? கல் ஆல் எம்மான்
குற்றம் அறக் கைகாட்டும் கருத்தைக் கண்டு
குணம் குறி அற்று இன்பநிஷ்டை கூட அன்றோ"
தாயுமானவர் - 52 நின்றநிலை -3

"சிவனை நிகர் பொதியவரை முனிவன் அகமகிழ் இரு
செவிசூளிர இனிய தமிழ் - பகர்வோனே"
அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ் -18

"காலனிடத்து அணுகாதே காகினியிற் பிறவாதே
சீல அகத்திய ஞானத் தேன் அமுதைத் தருவாயே"
அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்-169

"கொங்கை குற மங்கையின் சந்தமனை முண்டிடுங்
கும்பமுனி கும்பிடுந் தம்பிரானே"
அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்

தென்பொதிகையின் மீதில் விளங்கிடும்
செந்தமிழ் முனியாம் அகத்தீசனார்
முன்புதான் இந்த விந்துவினால் மலம்
மூன்றையும் பொடியாகவும் ஊதினார்
பின்பு எனக்கு அவர் ஓதிய மார்க்கத்தால்
பெருமையாய் அன்னை தன்னையும் சேவித்தேன்
நம்பினோர்க்கு எந்தன் நூல் முறை அணுவதும்
நாட்டினில் தவறாது ஐயம் தீர்ந்திடே
-திருவள்ளுவர் பஞ்ச ரெத்தினம் 500-238

(குறிப்பு- திருவள்ளுவர் தனது ஞான நூல்களில் பாடலுக்கு
பாடல் அகத்திய பெருமானை சிறப்பித்து கூறியுள்ளார்.)

ஐயனே போற்றி போற்றி அருள் பெற்ற தேவே போற்றி
மெய்யனே போற்றி போற்றி மெய்ச்சுடர் அணிந்தாய் போற்றி
கையனே போற்றி போற்றி காகினி முனிவா போற்றி
உய்யனே எனை ஆட்கொண்ட உந்தியில் உதிக்கும் தேவே - 110

உந்தியில் உதிக்கும் தேவே ஒருபொருள் உகந்தாய் போற்றி
சிந்தையில் நினைந்த போது திருநடம் இட்டாய் போற்றி
வந்தித்தேன் உந்தன் பாதம் வானமும் திறந்தாய் போற்றி
அந்தித்தேன் குருவே ஐயா அடியினை போற்றி போற்றி - 111

போற்றென்ற அடியேன் உள்ளம் பூரண மதுவைக் காட்டி
சாற்றென்று யோக ஞானம் சாதனம் அதுவுங் காட்டி
ஆற்றென்ற கபால தீட்சை அருள் பெற்ற சமாதி காட்டி
ஏற்றென்ற வாசிகாட்டி எனை ஆண்ட சரணம் போற்றி - 112

சரணத்தில் விழுந்தேன் கோவே சச்சிதானந்த மூர்த்தி
சரணத்தில் முன்னம் இன்னம் தானது கருக்கள் என்னக்
கரணத்தில் வழலை தானுங் கபாலத்தில் ஒழிந்து போக
அரணத்தில் உதித்த பாதம் அறுசுவை ஒழித்துப் போடே - 113

குருவடி பொற்றாள் சரண் சரணம் கும்பமுனியே சரண் சரணம்
திருவடி நாதா சரண் சரணம் சித்தர்கள் அருளே சரண் சரணம்
அருள் வடிவானாய் சரண் சரணம் அமரர்கள் கோவே சரண் சரணம்
பொருளடி மூலம் காட்டியிற்று போதித்த குருவே சரண் சரணம்- 167

போதித்த குருவே சரண் சரணம் பொதிகையில் வளர் அம்பலா சரணம்
வேதித்து எனையே ஆட்கொண்ட விமலா சரணம் மெய்ஞானம்
சாதித்த தேவே சரண்சரணம் சமுசயம் தீர்த்தாய் சரண் சரணம்
ஓதித்தருவாய் சரண் சரணம் உண்மைப் பொருளே சரண் சரணம் 168

-அகஸ்தியர் மணக்கோலம் 200

(குறிப்பு :- மேல்காணும் பாடலில் புலஸ்தியர் தனது குருவாகிய
அகஸ்தியரை இவ்வாறு புகழ்கின்றார்.)

அகத்தியரே பெரும் பேற்றை அடைந்தோராவார்
அம்மம்மா வெகுதெளிவு அவர் வாக்குத்தான்
அகத்தில் உறை பொருள் எல்லாம் வெளியாய்ச் சொல்வார்
அவர் வாக்குச் செவிகேட்க அருமையாகும்
அகத்தியரின் பொதிகையே மேருவாகும்
அம்மலையும் அகத்தியரின் மலையுமாகும்
அகத்தியரின் அடையாளம் பொதிகை மேரு
அவர் மனதும் அவரைப்போல் பெரியோர் உண்டோ

, -காகபுஜண்டர் பெருநூல்காவிடம் 1000-142

நெஞ்சார நினைப்பவர்க்கு நிழல் ஆவானை
 நீங்காதார் குலம் தழைக்க நிதியாவானைச்
 செஞ்சாலி வயற்பொழில்குழ் தில்லைமுதூர்ச்
 சிலம்பொலி போல் பாடுகின்ற சித்தன் தன்னை
 வெஞ்சாபமுமில்லை ஒரு வினையுமில்லை
 வேலுண்டு துணைவருங்கால் வெற்றியுண்டாம்
 அஞ்சாதீர் என்று யுகயுகத்தும் தோன்றும்
 அகத்தியனை அருட்குருவை அகத்துள் வைப்பாம்
 (தனிப்பாடல்)

நடுவு நில்லாது இவ்வுலகம் சரிந்து
 கெடுகின்றது எம்பெருமான் என்ன ஈசன்
 நடுவுள் அங்கி அகத்திய நீபோய்
 முடுகிய வையத்து முன்னிரு என்றானே - 337

அங்கி உதயம் வளர்க்கும் அகத்தியன்
 அங்கி உதயம் செய் மேல்பால் அவனொடும்
 அங்கி உதயம் செய் வடபால் தவமுனி
 எங்கும் வளங்கொள் இலங்கு ஒளிதானே - 338
 திருமந்திரம் 3000 (அகத்தியம்)

ஆச்சப்பா தமிழினுட பெருமைகேளு
 அப்பனே அகத்தியன்தான் நின்றாரப்பா
 வாச்சப்பா வடுகருக்கும் ஆகும்பாரு
 வகையான பிராமணர்க்கும் ஆகும்பாரு
 காச்சப்பா கன்னடியர்க்கு ஆகும்பாரு
 கலையான குச்சிலியர்க்கு ஆகும் பாரு
 மாச்சப்பா மகராஷ்டருக்கு ஆகும் பாரு
 மறையான மிலேச்சருக்கு ஆகும் பாரு - 66

பாரப்பா அனைவருக்கும் வேணும் வேணும்
 பாங்கான சத்திரியர்க்கு வேணும் வேணும்
 நேரப்பா வைசியர்க்கு வேணும் வேணும்
 நிலையான சூத்திரர்க்கு வேணும் வேணும்
 தேரப்பா துலுக்கருக்கு வேணும் வேணும்
 தெளிவான கலிங்கருக்கு வேணும் வேணும்
 ஏரப்பா எடுத்திருக்கும் அண்டத்தோர்க்கும்
 இயலான தமிழுதான் வேணும் பாரே -67

பாரப்பா அதலமென்றும் விதலமென்றும்
 பரிவான நிதலமென்றும் ஏழுலோகம்
 மேரப்பா மேல்ஏழு லோகம்உண்டு
 மெய்யான லோகமடா சத்யலோகம்
 ஏரப்பா இப்படியே கூடி நின்றால்
 இயலான அண்டமடா ஒன்றுமாகும்
 ஆரப்பா ஆயிரத்து எட்டு அண்டம்
 அப்பனே அவர்களுக்கும் தமிழே வேணும் - 68

வேணுமடா சிதம்பரத்தைப் பார்க்கவென்றால்
 விரிவான தமிழுதுதான் வேணும் வேணும்
 பூனுமடா வாலையைத்தான் பூணவென்றால்
 புகழாகத் தமிழுதுதான் வேணும் வேணும்
 தோனுமடா சிவயோகம் வாசியோகம்
 தூக்க என்றால் தமிழுதுதான் வேணும் வேணும்
 ஆனுமடா அனைவருக்கும் வேணும் வேணும்
 அப்பனே அனைவருந்தான் அறிந்து பாரே - 69
 தேரையர் சிவ பூஜாவிதி - 75

(குறிப்பு :- தமிழ் என்றால் அகத்தியரையும், சுவாச, நிஸ்வாச, விஸ்வாசமாகிய மூச்சுக்காற்றையும் குறிக்கும்)

கலிகாலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நமக்கு உண்மை குருவை அடையாளம் கண்டு கொள்வது மிக கடினம் ஏனென்றால் அவர்கள் உலக போலி குருமார்களைப்போல் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ள மாட்டார்கள். அவர்களை அடையாளங்கண்டு கொள்ள வெளி அடையாளங்கள் நிறைய இருந்தும் அக்குறிகளை அறிந்து கொள்ளும் வகையில் நமக்கு அனுக்கிரகம் இல்லாது இருப்பதாலும், யார் ஒருவருக்கு போக்கு, வரவாய் உள்ள சுவாசம் அடங்கப் பெற்று அதாவது பற்று அறப்பெற்று இருக்கிறதோ அவர்களே உண்மை ஞானிகள் என்று கண்டு உணர்ந்து அவர்களுக்கு தொண்டு செய்தால் பிறவிக் கடலை நீந்தும் உபாயத்தை நமக்கு சுட்டிக் காட்டுவார் இவர்களே மவுனகுரு என்ற அழைக்கப்படுவார்கள்.

"குருவாய்த்தால் மவுனகுரு வாய்க்க வேணும்"

-அகஸ்தியர் பூஜாவிதி 200-103

இவ்வாறு பற்று என்று சொல்லக் கூடிய சுவாசம் அறப்பெறாமல் வாய்மூடி இருந்து சைகைகளை காட்டி ஏமாற்றும் குருமார்களிடம் சென்று ஏமாறாமல் இருக்க கொங்கணர் கீழ்காணும் பாடலில் குறிப்பிடுகிறார்.

"மவுனம் என்றால் வாய் மூடல் அல்ல அல்ல"

-கொங்கணர் கடைக்காண்டம் 500-137

ஞானி என்று சொல்லக்கூடிய மவுனகுரு வாய்க்கப் பெற்று அவருக்கு தொண்டு செய்யும் புண்ணியம் வாய்க்கப் பெற்றால் கிடைக்கும் பலனை அகஸ்தியர் கீழ்காணும் பாடலில் குறிப்பிடுகிறார்.

பார்க்கவென்று பலநூலும் தேடிப்பார்க்க
பக்குவங்கள் இல்லையடா வயதோ கொஞ்சம்
மார்க்கமுடன் கொஞ்ச வயதானால் என்ன ?
மகத்தான சற்குருவைத் தேடிப்பார்த்து
ஏர்க்கையுடன் அவர் மனதுக்கு ஏற்க நல்ல
இன்பமுடன் தயவுவர நடந்தாயானால்
தீர்க்கமுடன் சத்தி சிவ தீட்சை வைத்து
செம்மையுடன் ஆதி அந்தத் திறம் சொல்வாரே - 51

திறம் சொல்வார் சகலகலை சேதி எல்லாம்
தீர்க்கமுள்ள மவுனமதின் திறமும் சொல்வார்
பரம் சொல்வார் பராபரத்தின் பதிவும் சொல்வார்
பதிவாக மவுனமதின் திறமும் சொல்வார்
நிறம் சொல்வார் நிஷ்டையுட நேர்மை சொல்வார்
நெஞ்சங்கள் தான் வலுக்க நிதியும் சொல்வார்
கரம் சொல்வார் காயாதி கற்பம் சொல்வார்
கண்மணியே மனதுவரக் கருதிக் கேளே - 52
-அகத்தியர் பரிபுரணம் 1200

ஆவான் மவுனி அவன் வெகு கெவுனியான்
தேவனென்று அவனை தெரிசிக்கப் பரிசிக்கும்
பாவம் அகன்றிடும் பரிபுரணம் அதாம்
கோவம் அகன்றிடும் குருமொழி முற்றுமே - 800
-மச்சமுனிவர் திருமந்திரம் 800.

மேலும் சிறிது சிறிதாக நேரத்தை கூட்டி காற்றை அடக்கச் சொல்லும் பொய் குருமார்களிடம் சென்று மாட்டிக் கொண்டு கிடைத்தற்கரிய இம்மனிதப்பிறவியை மாய்த்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று கீழ்காணும் பாடலில் ஞானிகள் எச்சரிக்கின்றனர்.

காணு மூச்சடக்கி விழியதும் உருட்டி
கபாலமும் திறந்தனர் கோடி
கனத்த வாய்வதனால் குன்ம நோய் அணுகிக்
கலங்கினார் அவர் ஒருகோடி
தோணு மெய் மறந்து சுழன்று உடன் எழும்பிச்
சொக்கினோர் அவர் ஒருகோடி
சூலைவாய்வு அணுகிச் சுவாலையும் எழும்பிச்
சுரமதால் இறந்தனர் கோடி
ஊண உண்ணாக்கு அண்ணாக்கை உள்தூக்கி
உள்ளடங்கினார்களும் கோடி
உயரசாண் நீள முழுவதும் எழும்பி
ஒங்கியே ஒடுங்கினோர் கோடி
பேனதி சாரப் பேதி வந்து அணுகிப்
பிறவியும் இழந்தனர் கோடி
பெருமையாய்க் கர்ப்பசாதனை அறியாப்
பிராணனும் அழிந்து மாண்டனரே. (1)

இனம் அறியாமல் இருத்தியே வாய்வை
இறந்தனர் அவர் ஒரு கோடி
இனிய தம்பனம் செய்து எழும்பியே கும்பித்து
ஏங்கினார் அவர் ஒரு கோடி
கனமறியாமல் கரத்தை வாயுவினால்
கருதியே இறந்தனர் கோடி
கண்டு வாசியினில் ஒன்றை விட்டு ஒன்று
கலங்கியே மடிந்தனர் கோடி
தினம் ஒருநாழி வாசிகொண்டு இழுத்துச்
சிவபுரம் ஏகினோர் கோடி
தெளிந்திடு கண்மூக்கு எனும் அதைப் போற்றிச்
சிறந்தனர் அவர் ஒரு கோடி
தன் பெருவிரலால் அண்ணாக்கை ஏற்றித்
தயங்கினார் அவர் ஒரு கோடி
சலமதில் மூழ்கிச் சாதலை அநீதச்
சாக்காடு வந்து எய்தினோர் அறிந்தே. (2)

அறிவது இவ்வாறின் கருத்தினை அம்ம
 அவனியின் மாந்தருள் சிலபேர்
 அம்புவிதனிலே மறையவும் குறிசெய்து
 அதனிலும் பதுங்கினோர் கோடி
 சரிந்திடு கதலி வாழையின் குலைபோல்
 தத்தளித்தன அவை போலும்
 தயங்கினர் அனேகர் சாகரம் அதனில்
 தாம் விழுந்து அலைவது போலும்
 தரணியில் சிலபேர் தாமரை இலை
 தண்ணீர் எனத் தவித்தனர் அப்பா!
 பாருலகு அதீதம் தேடியும் குருவின்
 பதம் அடையாமலும் மாண்டார்
 தெரிந்தும் இப்பரிசே உத்தமர் அனேகர்
 தெளிந்தவர் அறிந்துமே செப்பச்
 சீறிடும் வாசி யோகத்தின் பெருமை
 திருத்தமாய் உரைத்திடலாமே.

(3)

-புலஸ்தியர் 100

"ஓடாமல் நாசியிலே பிராணவாய்வு
 உதரத்திற் பாய்ந்தாக்கால் காதுகெட்டு
 வாடாமல் கண்கெட்டுத் தலைவெடித்து
 மாண்டிற்றது போகாமல் வயணஞ்சொல்வேன்"

-அம்பிகானந்தர் ஞானோபதேசம் 25-15

இவ்வாறு 'ஐந்தை அடக்கி அறிவிழந்து போகாமல்
 ஐந்துள் என்னை அடங்க வைத்த பெருமானே'

என்ற திருமூலர் வாக்குப்படி உண்மை குருவிடம் நம்மை
 ஒப்புவிக்கும் படி, எல்லாம் வல்ல அகத்திய மகரிஷியை, உள்ளம் உருகி
 பூஜை செய்ய வழி தேடிக் கொண்டிருக்கும் சமயத்தில், இறைதன்மை
 அடைவதற்கு ஜாதி மதம் தடையிலலை, என்பதை நிரூபித்த, இஸ்லாம்
 மதத்தில் பிறந்து, சித்தர்கள் நெறியை பின்பற்றி, இறைதன்மை அடைந்த,
 சுமார் 500 ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த, மாதவசியாகிய குணங்குடி
 மஸ்தானின் அருளால் அவரைப்பற்றிய ஞாபகம் வரவே உடனே
 தாமரை பதிப்பகத்தின் ஆசிரியராகிய திரு எஸ். பி. ராமச்சந்திரனை
 அணுகினேன், அவர் மிகவும் மகிழ்வுற்று அகஸ்தியரைப் பற்றி இன்னும்

ஏதாவது இருந்தாலும் ஒரு தொகுப்பாக சேர்த்து வெளியிட்டு விடுவோம் என்றார்.

கோவிலுக்கும், மடங்களுக்கும் வழிகாட்டுபவர்கள் எல்லாம் குருவாக இருக்கும் இந்த கலிகாலத்தில், வெரும் ஹிப்னாடிசம், மெஸ்மரிசம், ஆவிகள் வசியம், காற்றை லயப்படுத்துவதால் ஏற்படும் சித்து, இவற்றைக் கொண்டு மக்களை ஏமாற்றி, பொருள் பறிக்கும் போலி குருமார்களுக்குத் தொண்டு செய்து, என் வாழ் நாளை வீண் கழித்து, விரக்தியுற்றிருந்த வேளையிலே, மின்னல் என தோன்றி என் இன்னல் அகற்றி, மெய்ஞான பாதைக்கு என்னை அடிஎடுத்து வைக்க உபதேசம் புரிந்த, பற்று அறப்பெற்ற மவுனகுருவாகிய தவத்திரு அருளானந்த அடிகளின் திருவடிகளுக்கும் நான் ஒரே மகனாக இருந்தும் என்னை இந்த ஆன்மீகத்துறைக்கு அர்ப்பணித்த அன்பு உள்ளம் கொண்ட என் தாய் திருமதி. தேவகி அவர்களுக்கும், உலக அறிவுடன் கூடிய சாஸ்திர ஞானம் உடைய எனது தந்தை திரு எஸ். ஆர். தனபாலகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கும். சித்தர்கள் மேல் அளவிலாத பற்று உடைய திருத் தொண்டர்களுக்கும், எப்பொருள் யார் யார் வாய் கேட்பினும் அது சித்தர்கள் பற்றிய மெய்ப்பொருளாக இருந்தால், அதை உடனே ஆர்வத்துடன் அச்சிட்டு, அனைவருக்கும் கிடைக்க வழி செய்யும் திரு எஸ். பி. ராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கும், எனது வணக்கத்தை தெரிவித்துக் கொண்டு அகத்திய பெருமானின் திருவடிகளில் சரண் புகும்.

என்னுடைய பிள்ளை என்றால் அறிவான் தீட்சை
எத்தொழிலுங் கற்றறிவான் சித்தனாவான்
என்னுடைய பேர்சொல்வான் தன்னைப்பார்ப்பான்
ஏரியே கரைதாண்டி அகண்டமேவி
என்னுடைய பொதிகைதனில் என்னைக் காண்பான்
எல்லோர்க்கும் குருவாவான் என்னைத்தானும்
தன்னுடைய குரு என்பான் தாயைப் போற்றி
சதகோடி சித்தும் எடுத்து ஆடுவானே - 10

- அகஸ்தியர் கேசரிகுருநூல் 54.

அன்பன்
த. கணேசன்.

உ

கடவுள் துணை

குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு அவர்கள் அருளிய

அகஸ்தியர் சதகம்

குரு வணக்கம்

குணங்குடியார் நற்குணங்குடி ஓங்கக்
 கொடு கொடு என்று அடிக்கடி குணங்குங்
 குணங்குடியார் தூர்க் குணங்குடி போகக்
 குணமெலாம் திரண்டு அருள் பரப்பிக்
 குணங்குடி ஏறிக் குறைவற நிறைந்து
 குணக் கடலான மெய்ஞ்ஞானக்
 குணங்குடி வாழும் அகத்தீசனாம் என்
 குருபதம் சிரத்தின் மேல் கொள்வாம்.

குருவருள் நிலை

தாய் அனைய இன்பம்தனைத் தந்து தந்துகை
 தழுவி நின்று அருள் புரியவும்
 தந்தை தாயும் தானே ஆகவும் இருந்து எனைத்
 தற்காத்து உன்அருள் புரியவும்
 சேய் என்று இரங்கி அனைகாலியின் கன்றுஎனச்
 சீராட அருள் புரியவும்
 செங்கீரை ஆடு சிறுமதலை போல் கொஞ்சிநான்
 செல்வம் இட அருள் புரியவும்
 பாயும் மடை கால்கண்டு கரைபுரள வரும் மதிப்
 பால் கொடுத்து அருள் புரியவும்
 பக்குவத்தோடு மவுனத் தொட்டிலுக்குள்
 படுக்க வைத்து அருள் புரியவும்
 வாயுவைக் கட்டவும் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(1)

என் தலையிலிட்ட விதி என்னமோ என்னநான்
 இடையாமல் அருள்புரியவும்
 என் செய்தேன் என்றடிமை எண்ணாத எண்ணங்கள்
 எண்ணாமல் அருள் புரியவும்
 பந்தமதில் இட்ட மெழுகு என்ன நெஞ்சருகிப்
 பதைத்திடாது அருள் புரியவும்
 பாவி ஆகாது எனைக் கருணை நயனம் கொண்டு
 பார்த்து நல் அருள் புரியவும்
 மந்திரம் கொண்டு மாங்காய் விழாது ஆதலால்
 மனம் உவந்து அருள் புரியவும்
 மாரியினும் நின்கருணை மாரி அனுமாறாது
 வருஷிக்க அருள் புரியவும்
 வந்து பணிவார்க்கு உதவு தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மௌன தேசிக நாதனே.

(2)

தாயாயும் என் தந்தை தானாயும் நின்றுநீ
 தானாக அருள் புரியவும்
 தாபந்தம் எல்லாம் அறிந்த நீ நிஷ்டைச்
 சகா என்று அருள் புரியவும்
 நாயடியன் உய்யும் பொருட்டாக ரட்சித்து
 நாள்தோறும் அருள் புரியவும்
 நச்சு நச்சு என்று எனை அரற்றுறான் என்று எனை
 நகைத்திடாது அருள் புரியவும்
 தூயனே மாயனே நேயனே தாயனே
 தொழும்பு கொண்டு அருள்புரியவும்
 தோலா வழக்கன் இவன் என்று சொல்லாமல் என்
 துரையே உன் அருள் புரியவும்
 வாய் மொழி மறக்குமுன் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(3)

என்றடிமை ஆளாவது என்று எண்ணி எண்ணிக்கருத்து
 இடையாமல் அருள் புரியவும்
 இரவுபகலாய் இடையறாது உருகிநாடி நல்
 இன்பம் உற அருள் புரியவும்
 உன்திருப் பொன் அடியும் என்றன் சிரத்தே
 உறைந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 ஓடாமல் ஓடி யான் உலகை வலம் வந்து கால்
 ஓய்ந்திடாது அருள் புரியவும்
 குன்றங்கள்தோறும் அலையாது குகைஉள்ள நல்
 குன்றொன்றை அருள் புரியவும்
 குருமூர்த்தமாய் இருந்து உபதேசம் ஒதிஅக்
 குகையுள் வைத்து அருள் புரியவும்
 மன்றுள் நின்றாடும் மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மௌன தேசிக நாதனே.

(4)

வகை ஒன்றும் அறிகிலேன் இறைவனே சன்மார்க்க
 வகை ஒன்று அருள் புரியவும்
 வாழிமேல் வாழி என வாக்குக் கொடுத்து எனையும்
 வாழ்வித்து அருள் புரியவும்
 சுக சுகாதீதச் சுயஞ்சோதியாய் எழும்
 சுடர் இடற்கு அருள் புரியவும்
 சும்மா இருக்கவும் சொல்லாத சூட்சாதி
 சூட்சம் எனக்கு அருள் புரியவும்
 அகமகிழ்ந்திடவும் வஞ்சகம் அகன்றிடவும் நின்
 அகம் உவந்து அருள் புரியவும்
 அஞ்சாதடா என்று நெஞ்சோடு அணைத்து அணைத்து
 ஆதரித்து அருள் புரியவும்
 மகிழா மகிழ்ச்சியொடு தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(5)

ஈசனே அன்பர்க்கு நேசனே நின்கருணை
 இயற்கையோடு அருள் புரியவும்
 எம்பிரானே எமக்கு இறைவனே நின்கருணை
 எந்நாளும் அருள் புரியவும்
 வாசனே ஞானோ உபதேசனே நின்கருணை
 வாய்த்திடற்கு அருள் புரியவும்
 வாகனே யோகனே ஏகனே நின்கருணை
 மாறாமல் அருள் புரியவும்
 போஜனே போஜ மகராஜனே நின்கருணை
 போதும் என அருள் புரியவும்
 பூரணானந்தமே சொந்தமாய் நின்கருணை
 பொங்க நின்று அருள் புரியவும்
 மாசங்கள் தோறும் மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே. (6)

முத்து நவரத்தினமே முழுவயிர மலையே என்
 முன்னின்று அருள் புரியவும்
 முச்சுடர் பரப்பு செம்பொற்கமல அடியைநான்
 முத்தம் இட அருள் புரியவும்
 சித்தனே சித்தர் தொழும் முத்தனே செவியில்
 உபதேசம் எனக்கு அருள் புரியவும்
 தெட்சிணாமூர்த்தமே பகடும் வைத்து இக்கணம்
 சின்மயம் அருள் புரியவும்
 அத்தனே அப்பனே ஐயனே உய்யஎனை
 அடிமை கொண்டு அருள் புரியவும்
 ஆனந்தமான பரமானந்த திருநடனம்
 ஆடி நின்று அருள் புரியவும்
 வைத்த கருணைக்கு உரிய தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே. (7)

திக்கற்ற பாவியைப் பக்கத்தில் வைத்து
 ரட்சித்து நல் அருள் புரியவும்
 திருவுளம் இரங்கி நின் திருவடி அளித்துத்
 தினம் தினம் அருள் புரியவும்
 கைக்குள் வளர் நெல்லிக்கனிக்கு நிகராகக்
 கடாட்சித்து அருள் புரியவும்
 கர்மம் தொலைத்தே கடைத்தேற்றி வைத்து நல்
 கதி தந்து அருள் புரியவும்
 துக்கக்கடல் கடந்து அக்கரைப்பட எனை
 தூக்கிவிட்டு அருள் புரியவும்
 துன்பங்கள் எல்லாம் தொலைத்து அடிமை உன்பதம்
 தொழுதிடற்கு அருள் புரியவும்
 வைக்கு மனம் வைத்து மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(8)

காகமாய் நின்று கதறிக் கதறி அழும் எனைக்
 கை அணைத்து அருள் புரியவும்
 கன்மிபடு கண்கலக்கம் தீரவும் கருணை
 காட்டி நின்று அருள் புரியவும்
 தாய் கைக்குழந்தை என நீ கைக்குள் வைத்துத்
 தகுந்த நல் அருள் புரியவும்
 சத்தமுகில் என இன்ப மாமழை சொரிந்திடு
 சதாநந்தம் அருள் புரியவும்
 ஆகம புராணங்களாலும் அறிதற்கு அரிய
 அறிவு ஒன்றை அருள் புரியவும்
 அளகேசனே தவளமணி மார்பனே உனை
 அறிந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 வாகனே ஏகனே தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(9)

கன்னலின் அமுது எனவும் இன்பம் கொடுத்து எனது
 கலிதீர்த்து உன் அருள் புரியவும்
 காலூன்றி மழைபொழியும் முகில் இனம் எனக்கருணை
 கவிகை இட அருள் புரியவும்
 அன்னையே உன்னையே நம்பினேன் ஆதரித்து
 ஆட்கொண்டு அருள் புரியவும்
 யாரும்எனை ஆதரிப்பார் இலைப் பாரினில்
 அது அறிந்து அருள் புரியவும்
 முன்னாக சொன்னதனை மன்னவர்கண் மன்னவனே
 முறையாக அருள் புரியவும்
 முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க்கு முதல்வனே
 மூர்த்திகரம் அருள் புரியவும்
 வன்னி நிறம் என்ன மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே. (10)

2- தவநிலை

பொல்லாத காயம் அல்லாடாது நூல்அறிவு
 போதித்து உன் அருள் புரியவும்
 பொங்கும் அருள் மெய்ஞ்ஞான அனுபோக நிலையெலாம்
 போதும் என அருள் புரியவும்
 கல்லாவினின் பால் பசிக்குப் புசிக்கக்
 கறந்து தந்து அருள் புரியவும்
 கற்பவரைத் தேடி அலையாதபடிக் கற்பமுறை
 கைகொடுத்து அருள் புரியவும்
 பல்லாயிரங் கோடி அண்டமும் கைக்குள்ளே
 பந்தாட அருள் புரியவும்
 பட்டம் பகல் போல வெட்டவெளியாய் ஒளி
 பரப்பி நின்று அருள் புரியவும்
 வல்லபம் சொல்லரிய தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே. (11)

முத்தர்பணி செய்யவும் சற்றேனும் உய்யவும்
 முப்பாழின் அருள் புரியவும்
 மூச்சைப் பிடிக்கவும் காய்ச்சற்ற பொன்னான
 முச்சுடரின் அருள் புரியவும்
 சித்துச் சடங்களைத் தெரிசித்து நிற்கவும்
 சேவிக்க அருள் புரியவும்
 திருவருள் இரங்கவும் குருவடி வணங்கித்
 திறம்படற்கு அருள் புரியவும்
 தத்துவக் களைகளைப் பற்றறக் களையும் ஓர்
 தத்துவம் அருள் புரியவும்
 சுலியாமல் உன் அடிமை கேட்டது எல்லாம் மனம்
 சுலியாமல் அருள் புரியவும்
 மத்தமதம் உற்ற மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(12)

தேவரீர் திருவடிக்கு ஆளாக அட்டமா
 சித்தி தந்து அருள் புரியவும்
 சித்தர் கணம் எல்லாம் எனக்கு அருள் இரங்கவும்
 சித்தம் வைத்து அருள் புரியவும்
 பாவி அடியேன் செய்த பாவங்களெல்லாம்
 பறந்தோட அருள் புரியவும்
 பக்குவம் அறிந்து எனைப் பக்குவ விசேடனாய்ப்
 பண்ணி வைத்து அருள் புரியவும்
 நாவிட்டு உரைக்க ஒணாச் சோதி நயனத்தூடு
 நடனமிட அருள் புரியவும்
 நம்பினேன் ஐயனே நட்பாற்றில் என்கைகள்
 நழுவிடாது அருள் புரியவும்
 மாவேகமாக மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(13)

இயல்பு கெட்டோன் ஆகிபோல் நான் அலைந்திடாது
 இயல்பு ஒன்று அருள் புரியவும்
 இலைசருகு பக்ஷணம் பண்ணி ஏகாந்தமோடு
 இருந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 வெயிலாடு உறைந்து எனது தேகம் என்பு என்பாய்
 மெலிந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 மெய்த்தவச மூட்டவும் பொய்த்தவசை ஓட்டவும்
 மெய்ஞ்ஞானம் அருள் புரியவும்
 செயலின் மறுக்கவும் முயலினை அறுக்கவும்
 சிற்சுகம் அருள் புரியவும்
 செத்தசவம் என்னக் கிடக்கவும் சாகாது
 செத்திடற்கு அருள் புரியவும்
 மயில்வெட்க நடனமிடு தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(14)

கொலைசெய் எமனுக்கு உட்படாது கைக்குள்
 குவித்து வைத்து அருள் புரியவும்
 கோதையர் இடுக்கும் கொடுங்கை தரும்முன் நின்
 கொடுங்கை தந்து அருள் புரியவும்
 அலைவாய்த் துரும்பு என அலைந்து அலகை ஆகாமல்
 அருகணைத்து அருள் புரியவும்
 அடியேன் உனைத்தேடி ஆசைகொண்டதும் அவலம்
 ஆகாமல் அருள் புரியவும்
 பலகால் இரந்த என்பாலும் அன்பால் முகம்
 பார்த்து நல் அருள் புரியவும்
 பன்மலர்கள் தூவி அர்ச்சனை செய்து தொழவும் நின்
 பாதமலர் அருள் புரியவும்
 மலைபோல் எழுந்த மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(15)

துச்சனேன் ஆயினும் பட்சம் வைத்து எந்தனைத்
 தொழும்பு கொண்டு அருள் புரியவும்
 தூரியமா நின்ற தூரியாதீதச் செஞ்சுடர்
 துலங்கிடற்கு அருள் புரியவும்
 கைச்சரசமான சிற்றின்ப அனுபோகம்
 கசப்பாக அருள் புரியவும்
 களகள என்று ஆனந்த பாஷ்பம் இரு கண்ணிற்
 கழன்றிடற்கு அருள் புரியவும்
 எச்சில்தனம் பண்ண வேண்டாம் என் ஐயனே
 எல்லாம் நீர் அருள் புரியவும்
 என்னகுறை வந்துபோம் என்று எண்ணுநீர் ஒன்றும்
 எண்ணாமல் அருள் புரியவும்
 மைச்சினிச் சரசமொடு தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(16)

புகழுவார் புகழும் புகழ்க்குரிய நின்னைப்
 புகழ்ந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 புத்திக்கும் எட்டாது புத்திக்குள் உற்றவான்
 பொருள் தந்து உன் அருள் புரியவும்
 நிகழ் பந்து தன்னையும் நிர்த்தாளி ஆகிட
 நிராகரித்து அருள் புரியவும்
 நிர்மல சிதாகாச நிஷ்பிரபஞ்சப் பொருள் என்
 நெஞ்சு உற உன் அருள் புரியவும்
 இகபரம் இரண்டென்று வகை உண்டது ஈதெனும்
 எதார்த்தமதை அருள் புரியவும்
 என்னுள் இருக்கும் எங்கோமான் என் உள்ளே
 இருந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 மகிழ்வோடு எழுந்து மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(17)

கங்கற்ற வாழாழி வங்கத்தை ஒத்து எனைக்
 கரையேற்றி அருள் புரியவும்
 கையைக் கொடுக்கவும் கையைப் பிடிக்கவும்
 கைக்கொண்டு உன் அருள் புரியவும்
 சங்கைதரு சங்கத்தை நீக்கவும் சங்கைதரு
 சமுகம் வைத்து அருள் புரியவும்
 தட்டாத நிஷ்டை மீது இஷ்டமொடு இருத்தவும்
 தன்மயம் அருள் புரியவும்
 பொங்குஞ் செழுஞ்சுடர் பொருந்து கர்ப்புரமது
 போல் நின்றது அருள் புரியவும்
 பொன்னடியும் வாழி உன் புண்ணியமும் வாழி
 பரிபுரணா அருள் புரியவும்
 மங்களந் தங்கும் மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(18)

தஞ்சமே தஞ்சம் என்று அடையும் என் அஞ்சலி
 தனைக்கொண்டு உன் அருள் புரியவும்
 தற்பரம் சிற்பரத்து உட்பரவி நிற்பதோர்
 தாத்தரியம் அருள் புரியவும்
 பஞ்சவர்ணப் பரஞ்சோதி கிளரிப் பத்தி
 பாய்ந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 பன்மயத்து உட்பரவு தன்மயத்து உட்பரவு
 பருவம் ஒன்று அருள் புரியவும்
 துஞ்சம் ஒளி கொஞ்சவும் நெஞ்சமும் வஞ்சம்
 தொலைந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 துக்கவலை வீசுமுலை மின்னார்கள் ஆசைத்
 தொடக்கு அற அருள் புரியவும்
 வஞ்சியரும் எஞ்சவும் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(19)

தேனைப் பழித்த பேரின்பம் தரும் பெரும்
 செல்வம் ஒன்று அருள் புரியவும்
 சின்மயச் சிந்தாமணிப் பொக்கிஷத்தைத்
 திறந்து அளித்து அருள் புரியவும்
 மோன சிங்காசன அதிபனாக வைத்திட
 முகூர்த்தம் இட்டு அருள் புரியவும்
 முச்சுடர் பரப்பி ஒளி பற்றிப் பாயும் மகுட
 முடி சூட்டி அருள் புரியவும்
 சேனா சமுத்திரத்தொடு நின்று வாழ்த்திச்
 செயம் தந்து உன் அருள் புரியவும்
 ஜெயஜெயா ஜெயஜெயா ஜெயஜெயா என்ற அடிமை
 ஜெயமாக அருள் புரியவும்
 வான் அனைய கருணைகொடு தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(20)

3- துறவி நிலை

காமக் குரோத மோசக்கிளை களைந்து நான்
 களைதீர அருள் புரியவும்
 கரையாத நெஞ்சக் களிம்பு எலாம் துரிக அறக்
 கண்டு நல்அருள் புரியவும்
 ஆமைமீன் பறவைபோல் அடியேன் ஆதரித்து
 ஆண்டு அணைத்து அருள் புரியவும்
 ஆசைப் பசாசம் எனை அணுகாது அடித்து அடித்து
 அகல விட்டு அருள் புரியவும்
 ஓமங்கள் முதலான நியமங்கள் எல்லாம்
 ஒதுக்குவித்து அருள் புரியவும்
 ஊருக்கு ஊர் திரிந்து அலையாமல்
 உறைந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 மாமேரு ஒத்த மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(21)

தேய்ந்திடவும் ஈராறு கலைகளும் மனமாயை
 தீய்ந்திடவும் அருள் புரியவும்
 தீராத வல்வினைகள் தீர்ந்து திருவடியினில்
 சேர்ந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 பாய்ந்தேறவும் வாசி நான்கு ஏறவும் பெரும்
 பக்குவம் அருள் புரியவும்
 பத்தியும் சித்தியும் முத்தியில் முற்றும் ஓர்
 பத்தியும் அருள் புரியவும்
 காய்ந்த சருகு இலை புனல் காய்கனிகள் உண்டுஉண்டு
 காடுறைய அருள் புரியவும்
 கட்டையைச் சுட்டுக் கருக்குமெய்ஞ்ஞானமாம்
 கனல் மூட்டி அருள் புரியவும்
 மாய்ந்து மாயாத மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(22)

பேயைப் பழித்த பெண்பேய் கொண்டிடார்கொண்ட
 பேரொன்று அருள் புரியவும்
 பிள்ளைகள் எனும் கூளி பலகூளி என்னைப்
 பிடுங்கிடாது அருள் புரியவும்
 நாயைப் பழித்த பேய் நாயினுங் கடையேன்
 நலம் பெறற்கு அருள் புரியவும்
 நல்லருள் இரங்குமுன் பாதார விந்தம் எந்
 நாளும் எனக்கு அருள் புரியவும்
 தீயைப் பழித்த செந்தீயாம் அஞ்ஞானமாம்
 தீதற அருள் புரியவும்
 சித்தம் வைத்து அத்தனே சித்திதரு முத்தி
 சித்தித்திடற்கு அருள் புரியவும்
 மாயைப் பழிப்பற்ற தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(23)

நிசமான தெய்வம் உனை அன்றி உண்டு என்று அடிமை
 நினையாமல் அருள் புரியவும்
 நீர்க்குமிழி ஒத்த காயத்தை நிலையத்தினுள்
 நிறுத்தி வைத்து அருள் புரியவும்
 பசுபாச பாசமும் பாவையர்கள் நேசமும்
 பாழாக அருள் புரியவும்
 பத்தி மார்க்கம் தரும் முத்தி மோகம் தரும்
 பருவம் ஒன்று அருள் புரியவும்
 அசர சரபேதமாய் ஆடுவது ஈதென்று
 அறைந்து அறைந்து அருள் புரியவும்
 அஞ்ஞான மூடந் துறக்கவும் மெய்ஞ்ஞான
 ஆனந்தம் அருள் புரியவும்
 வசமான தேகனே தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(24)

எங்களால் ஒன்றுமிலை எதுவும் உன் தருமம் என்று
 எய்திடற்கு அருள் புரியவும்
 என்சான் உடம்பினுள் சிரசு பிரதானம் என்ற
 எண்ணம் ஒன்று அருள் புரியவும்
 மங்கையர்கள் கொங்கை எனும் மண்கட்டி மீது இஷ்டம்
 மண்ணாக அருள் புரியவும்
 ஆறாத புண்ணான அல்குலாம் படுகுழியில்
 மடியாமல் அருள் புரியவும்
 தங்கத்தையும் செங்கல் என்று எண்ணியே தள்ளு
 தள்ளு எனற்கு அருள் புரியவும்
 தந்தையே உந்தனுக்கு எந்தனை அளிக்கிறேன்
 தள்ளாமல் அருள் புரியவும்
 வங்கம் என ஓடி மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(26)

வலைவீச முலையரைக் கொலைஞர் என்று எண்ணும் ஓர்
வல்லபம் அருள் புரியவும்
வஞ்சி எனும் எண்சாண் உடம்பு வெறும் நஞ்சு என்று
வஞ்சமற அருள் புரியவும்
உலையிட்ட மெழுகு எனப் பின்னமாய் உருகி மனம்
உட்குளிர அருள் புரியவும்
ஓடாமலும் தேடி வாடாமலும் எனதுள்
ஊடாடி அருள் புரியவும்
புலரும் இலவைக்காத்த கிளி எனவும் உன் அடிமை
போகாமல் அருள் புரியவும்
பூரணானந்த மயமான பேரின்ப அனு
போகம் ஒன்று அருள் புரியவும்
மலசலாதிகள் அற்ற தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டும் என்றன் அருகே
மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
மவுன தேசிக நாதனே. (26)

சக்களத்திப்போர் தொடுக்கிறான் என்றுநீர்
சலியாமல் அருள் புரியவும்
சண்டிபோல் திண்டுமிண்டு ஆடுறான் என்று எனைத்
தள்ளாமல் அருள் புரியவும்
ஒக்க நின்று என்னை உய்யக் கொண்டும் ஐயம்அற
உட்குளிர்த்து அருள் புரியவும்
ஒட்டாத மாமாயை ஒட்டினுள் உட்சிட்டெனவும்
ஒட்டாது உன் அருள் புரியவும்
நிற்குநிலை காணாது நிற்குநிலை நிற்கநின்
நேயம் வைத்து அருள் புரியவும்
நீசன் இவன் என்று போதிப்பார்கள் போதனையில்
நில்லாது உன் அருள் புரியவும்
மக்கப் புதைக்கும் முன் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டும் என்றன் அருகே
மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
மவுன தேசிக நாதனே. (27)

பொந்து தேடித்தேடி மேவாத பேரெனப்
 போகாது உன் அருள் புரியவும்
 பொருள் தேடி ஒடி ஒடிப் போகுவோர் எனை
 போகவிட்டு அருள் புரியவும்
 எந்தை முதல் யாவரும் வந்து கலையும் சந்தை
 என்று எண்ண அருள் புரியவும்
 எவராலும் எய்த அரிய துறவோடு மற்றுளவும்
 எளிதில் எனக்கு அருள் புரியவும்
 கந்தையைச் சுற்றவும் கானகம் சுற்றவும்
 கைப்பிடித்து அருள் புரியவும்
 கந்த மூலந்தனைத் தந்து உகந்து எந்தனைக்
 காப்பாற்றி அருள் புரியவும்
 மந்தைவழி ஆயினும் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(28)

பொன்னைப் பழித்த பொதிகைச் சார்பு மீதில்
 பொதுப்பு ஒன்ற அருள் புரியவும்
 பூவைப் பழித்த நின் பொன்னடியும் உன்அடிமை
 பூசிக்க அருள் புரியவும்
 மின்னைப் பழித்த மனமும் சஞ்சலத்தோடு
 வியாபியாது அருள் புரியவும்
 வேலைப் பழித்த விழியார் முயக்கு களறுதனில்
 வீழ்ந்திடாது அருள் புரியவும்
 என்னைப் பழித்த நான் என்பதனை என்னைவிட்டு
 எடுத்து எறிய அருள் புரியவும்
 எவையும் பழித்த துறவு எய்தி வெளியேறி நான்
 ஈடேற அருள் புரியவும்
 மன்னைப் பழித்த மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(29)

பையலோ நெஞ்சம் பதைத்து உருகி நிற்பதும்
 பார்த்தேனும் அருள் புரியவும்
 பாவி அடியேன் படும் துயரைத் தொலைத்து நல்
 பதம் அளித்து அருள் புரியவும்
 கையில் வெண்ணெயை வைத்து நெய்க்கு அழாவண்ணம்என்
 கலி தீர்ந்து உன் அருள் புரியவும்
 கர்மங்கள் தீரவும் சென்ம சாபல்யம்
 கடாட்சித்து உன் அருள் புரியவும்
 பொய் உலக வாழ்வு பிறருக்கு இடவும் எனக்கு மெய்ப்
 பொருள் தந்து உன் அருள் புரியவும்
 பொன்னுலகு மண்ணுலகு நின்றிலகும் உன்திருப்
 பொன்னடியை அருள் புரியவும்
 மையல் ஓடு எழுந்து மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(30)

4- நியம நிலை

பஞ்சரித்துப் பஞ்சரித்து யான் கொஞ்சியது
 பார்த்தேனும் அருள் புரியவும்
 பஞ்சைபோல் நின்று அழும் பாவிக்கு இரங்கிப்
 பலன்தர உன் அருள் புரியவும்
 நின் சார்பை அன்றி வேறு உண்டு என்று என்றென்றும்
 நில்லாமல் அருள் புரியவும்
 நெஞ்சம் பதைத்து பதைத்து அடிமை திக்கற்று
 நில்லாமல் அருள் புரியவும்
 அஞ்சாமல் என் தனக்கு ஆதரவு சொல்லவும்
 அணைத்து ஆண்டு அருள் புரியவும்
 அருகினில் இருத்தவும் திருவருள் பொருத்தவும்
 அன்பு கூர்ந்து அருள் புரியவும்
 வஞ்சகரும் அஞ்சவும் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(31)

கானுக்கு எரித்த நிலவு ஆகாத வண்ணம்
 கடாட்சித்து அருள் புரியவும்
 கல்லுக்கு இராங்கு மழை ஆகாத வண்ணம்
 கரங்கொடுத்து அருள் புரியவும்
 ஆனைவாய்க்குள் கரும்பாகாத வண்ணமும்
 அனைத்தாண்டு அருள் புரியவும்
 ஆழித் துரும்பு எனவும் ஆகாத வண்ணமும்
 அடுக்க வைத்து அருள் புரியவும்
 கோனைப் பழித்த குடி ஆகாத வண்ணம் என்
 குறை தீர்த்து உன் அருள் புரியவும்
 குருவற்ற சீடன் என ஆகாத வண்ணம் நல்
 குணம் ஏற்றி அருள் புரியவும்
 மானம் வைத்து உதவு மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே. (32)

கண்ணே கருத்தே என் இன்பமே என்று அடிமை
 கதறுதற்கு அருள் புரியவும்
 கண்ணீரும் ஆறா புண்ணீரும் ஆகவும்
 கலுமுதற்கு அருள் புரியவும்
 மண்ணான மூவாசை மண்ணாகவும் கருணை
 மாறாது உன் அருள் புரியவும்
 மலைநுழைவு புக்கவும் மனவாசி சொக்கவும்
 மாதவம் அருள் புரியவும்
 எண்ணாத எண்ணம் எல்லாம் எண்ணி எண்ணி நெஞ்சு
 இடையாமல் அருள் புரியவும்
 எண்ணானை எண்ணாலும் ஒன்றும் இலை யாவும்
 நீரே ஏற்க அருள் புரியவும்
 மண்ணுள்ள சித்தரொடு தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே. (33)

நித்தனே நித்த பரிசுத்தனே சிற்றடியனேன்
 உய்ய அருள் புரியவும்
 நிருவிகற்பங் கொண்ட நிர்மலானந்த சுக
 நிஷ்டை வைத்து அருள் புரியவும்
 முத்தனே நற்றவம் சித்திக்கவும் முத்தி
 மோகம் ஒன்று அருள் புரியவும்
 மூலப் பிராணன் என வாலைப் பிராயம்
 முதிர்ந்திடும் உன் அருள் புரியவும்
 கத்தனே கத்தனே என்று இடையறாமலே
 கத்தும் எனக்கு அருள் புரியவும்
 கத்தாதடா என்று பொற்றாள் அளித்து நல்
 கருணை கூர்ந்து அருள் புரியவும்
 வைத்த மோகத்துடன் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே. (34)

கொண்டார்களைக் கொலும் பெண்டாசை என்றடிமை
 கொள்ளாமல் அருள் புரியவும்
 கொள்ளி வைத்து உடலைக் கொளுத்து முன் முச்சுடர்க்
 கொள்ளி வைத்து அருள் புரியவும்
 தண்டாமரைக் கமலம் மென் மடல் அவிழ்ந்ததென
 இதய மலர்ந்து அருள் புரியவும்
 தளதள என்றளவில் பேரொளி கொப்புளித்திடு
 சதாநந்தம் அருள் புரியவும்
 கண்டாலும் என் கலிகள் எல்லாம் அகன்று போம்
 காட்சி தந்து அருள் புரியவும்
 கண் கொண்டு காணவும் கண்கண்ட தெய்வமே
 கண்ணே உன் அருள் புரியவும்
 வண்டாய்ப் பறந்து மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் எந்தன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே. (35)

சகச்சுதை மாற்றி சுகச்சோதி ஏற்றும்
 சமர்த்து ஒன்றை அருள் புரியவும்
 சாட்சாதி ஈசுவர சொரூபமே யான் உனைச்
 சார்ந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 வகையற்ற சமையக் குதர்க்கம் நடத்தி நல்
 வழிவிட்டு உன் அருள் புரியவும்
 மண்ணாசை ஏகவும் பெண்ணாசை வேகவும்
 மண்ணாம் முன் அருள் புரியவும்
 குகை சேரவும் மாயை நசை தீரவும் எங்கள்
 குருவே உன் அருள் புரியவும்
 கொண்டாட்ட மாகவும் கொத்தடிமை ஆக்கி என்
 குறை தீர்த்து உன் அருள் புரியவும்
 மகத்துவமாய் நின்ற மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(36)

கஞ்சாவின் வர்க்கமும் கஞ்சினி மயக்கமும்
 கருதாது உன் அருள் புரியவும்
 கைச்சரசம் எல்லாம் கசந்த ரசமாகவும்
 கைச்சரசம் அருள் புரியவும்
 நஞ்சான மூவாசை நஞ்சாகவும் தேகம்
 நையாது அருள் புரியவும்
 நாடவும் பாடவும் தேடவும் அடிமை உனை
 நம்பவும் அருள் புரியவும்
 கெஞ்சாது கெஞ்சும் மற்றுன் சார்வு தந்து நல்
 கிருபை கூர்ந்து அருள் புரியவும்
 கேட்டது கொடுக்க நான் கேட்டது கொடுக்க நான்
 கேட்கும் முன் அருள் புரியவும்
 வஞ்சமில் பரமார்த்த தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(37)

நிட்டுர மின்னார்கள் வெட்டையில் அழுந்தாது
 நின்றிடற்கு அருள் புரியவும்
 நீச்ச நிலை உற்ற யோனிக் கேணி ஆழந்தடிமை
 நீந்தாது உன் அருள் புரியவும்
 நடடும் கருந்தேளை ஒத்த முலை எந்தன்மேல்
 நாட்டாமல் அருள் புரியவும்
 நாறு நாரியர்கள் புண் நாற்றம் ஓர் கனவிலும்
 நாடாமல் அருள் புரியவும்
 கட்டையில் போம் முன்னே கட்டு பாசுக்கயிறு
 கட்டவிழ அருள் புரியவும்
 காலமும் சென்று சுடுகாடு உறையுமுன் மனம்
 காடு உறைய அருள் புரியவும்
 மட்டமேலிட்ட மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(38)

கூசிக் குலாவு மடவார்களைக் கொஞ்சிக்
 குலவாது உன் அருள் புரியவும்
 குஞ்சுங் குழந்தையுங் கஞ்சிக்கு எனைக் கோட்டி
 கொள்ளாது உன் அருள் புரியவும்
 ஆசைப் பெருங் கங்கை நீந்தி அக்கரை காணும்
 அக்கறைக்கு அருள் புரியவும்
 ஆளாக ஒட்டாத பாழாசை பாழாகி
 ஆளாக அருள் புரியவும்
 தேசிகா நின் திருச்சமுக தரிசனமாய்ச்
 சிறப்புடன் அருள் புரியவும்
 செல்வம் பொழிந்து அடிமை உல்லாசமாய் நின்று
 சீராட அருள் புரியவும்
 வாசம் கொழிக்க மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(39)

இனவாசம் எல்லாம் மறந்து வனவாசத்தில்
 ஏகிட அருள் புரியவும்
 எட்டாத பேரின்ப அனுபூதி வலிய வந்து
 எட்டுதற்கு அருள் புரியவும்
 மனமாயை சோரவும் வனவாசி ஏறவும்
 மனமுவந்து அருள் புரியவும்
 மாங்காயில் வண்டுபோல் நீங்காத வண்ணம் உள்
 மருவி நின்று அருள் புரியவும்
 உனை அன்றி எனை அடிமை கொள்வர் உண்டு என்ற அடிமை
 ஓராமல் அருள் புரியவும்
 ஓயாது அரற்றியும் கேட்க இலையோ அதுவும்
 முறை செய்து உன் அருள் புரியவும்
 வனிதையர் முயக்கு அற்ற தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(40)

5-வளி நிலை

வெட்டவெளி பாய்ந்ததும் விட்டுவெளி பாய்ந்ததும்
 விவரித்து உன் அருள் புரியவும்
 விட்டகுறை தொட்டகுறை எட்டி என் கிட்டவர
 வெட்டி விட்டு அருள் புரியவும்
 எட்டொன்று எட்டவும் ஈராறு கட்டவும்
 எண்காலின் அருள் புரியவும்
 ரவிமதி ஏகவும் இரவு பகலாகவும்
 இருள் தீர அருள் புரியவும்
 பட்டமது காற்றால் பறந்தாடு சூத்திரப்
 பண்பு தந்து அருள் புரியவும்
 பாராதி அண்டப் பரப்பெலாம் யானும்
 பறந்தாட அருள் புரியவும்
 வட்டந் துதிக்கும் மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(41)

பாற்பசுதனைப் பக்குவத்துடன் பதியிற்
 படுக்க வைத்து அருள் புரியவும்
 பால் கறந்து உண்டு பசிதாகம் அற யோகநெறி
 பண்பாக அருள் புரியவும்
 காற்பசுதனைக் காலிரண்டு முடங்க வெளி
 கட்டுதற்கு அருள் புரியவும்
 கன்றினுக்குத் தாய் கனிந்து இரங்குதல் எனக்
 கருணை வைத்து அருள் புரியவும்
 மேற்படியில் ஏற்றி எனை மேலாம் பதம்தந்து
 மேன்மேலும் அருள் புரியவும்
 வேதவேதாந்த வெறு வெளிகாட்டி விட்டடிமை
 வெருளாமல் அருள் புரியவும்
 மாற்படிக்கு உதவு மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(42)

எட்டெட்டும் எட்டினுள் கட்டவும் எட்டாத
 எட்டொன்றை அருள் புரியவும்
 ஈராறுகளையும் இருநான்குவலை மாட்டி வெளி
 ஏறாமல் அருள் புரியவும்
 மட்டபங்காத பரியட்டமும் மேல்சோம
 வட்டமுற அருள் புரியவும்
 மதியமிர்தமும் பொங்கி வழிய மூலக்கனலை
 வைத்து எடுத்து அருள் புரியவும்
 அட்டமா சித்தி நல்சட்டமாய் இட்டமாய்
 ஆட்டி வைத்து அருள் புரியவும்
 அழிவின்றி விளைகின்ற வெளிகொண்டு வெளிசென்று
 அடங்கிடற்கு அருள் புரியவும்
 வட்டமதி போல மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(43)

உந்தியின் கீழ் நின்றுதித்த சுழிமுனை மனை
 உறைந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 ஒருநான்கும் ஆகவும் இருநான்கு ஏகவும்
 உச்சரித்து அருள் புரியவும்
 மந்திரத்தை அந்தரத்தாடு வக்கென்று
 மாட்டி வைத்து அருள் புரியவும்
 வாயில் ஓர் ஒன்பதும் வன்னி நடுவணை ஒன்று
 வைத்து அடைத்து அருள் புரியவும்
 சந்திர சூரியர் இரண்டும் ஒன்றொடு ஒன்று
 சார்ந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 சத்தாகி என்உளச் சித்தாகி நின்றநீ
 சற்றேனும் அருள் புரியவும்
 வந்தவழி ஒளிர மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே. (44)

மூல அறை உள்நின்றது ஏகி மேற்கொண்டு நான்
 முன்னேற அருள் புரியவும்
 முன்னேறு குதிரைதனை மோன குறடாக் கொண்டு
 மூட்டிவிட அருள் புரியவும்
 மேலூரு வீதியில் வையாளி போட்டு அங்கு
 விளையாட அருள் புரியவும்
 மேலு முச்சந்தி மேல் சந்தினால் வந்துமேல்
 வீடுபுக அருள் புரியவும்
 ஏலேலோ என்று காலிரண்டையும் இழுத்து உயர
 ஏற்றிவித்து அருள் புரியவும்
 என்னையே மூட்டவும் எம்பிரான் என்னைவிட்டு
 ஏகாமல் அருள் புரியவும்
 மாலியும் மேலான தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே. (45)

இடை பிங்கலைகள் கூடி அங்கு சுழி - மடையுள் நின்று
 இடையாமல் அருள் புரியவும்
 என்னை அறியாமலும் ஒளித்து என்னுள்ளிருந்தாடும்
 உன்னை எனக்கு அருள் புரியவும்
 அடை காயொடு இலைசருகு பக்ஷணம் பண்ணியான்
 ஆளாக அருள் புரியவும்
 அஷ்டாங்க யோக நித்திரை கொண்டு சும்மா
 அயர்ந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 நடனமிடு பரியும் மண்ணாள வெளி சென்று
 திரு நடனமிட அருள் புரியவும்
 நயன நடுவணையின் நடு அணையும் சுயஞ்சோதி
 நயனமிட அருள் புரியவும்
 வடுவற்ற சடை உற்ற தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(46)

கொள்ளாது வெள்ளம் வருமுன் அணைகோலிக்
 கொடுத்து நல் அருள் புரியவும்
 கும்பித்து ரேசித்தலொடு கொல்லன் உலையிற்
 கொளுத்தாமல் அருள் புரியவும்
 உள்ளே முளைத்து எழுந்து உயர் பனையில் ஊறு
 கள்ளூட்டி வைத்து அருள் புரியவும்
 ஓடுமோர் கடகமும் ஓங்கார சாரமும்
 உட்புகற்கு அருள் புரியவும்
 தள்ளாதபடி அடிமை கொள்ளவும் தாயெனத்
 தயை புரிந்து அருள் புரியவும்
 தானென்று நின்று தற்காத்து ரட்சித்து உனது
 சார்பு ஒன்ற அருள் புரியவும்
 வள்ளலாய் நின்று மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(47)

காயாபுரிக் கோட்டை கைக்கொள்ளுதற்கு உளவு
 காட்டி விட்டு அருள் புரியவும்
 காலோய்ந்து அயர்ந்து விடுமுன் காலிரண்டினைக்
 கட்டி வைத்து அருள் புரியவும்
 ஓயாது கும்பித்து ரேசித்தல் உள்தங்கும்
 எட்டொன்றை அருள் புரியவும்
 ஒத்தாதி ரெண்டும் ஒன்றோடொன்றும் ஆகியே
 ஒத்தாத அருள் புரியவும்
 தேயாத ரவி மதியும் தேயவும் சூழினை
 தேயாமல் அருள் புரியவும்
 தேவரீர் திருவடிக்கு ஆளாகி அடியனேன்
 திறப்படற்கு அருள் புரியவும்
 மாயா மயக்கற்ற தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே. (48)

காற்றைப் பிடிக்கவும் கரகத்து அடைக்கவும்
 கட்டி வைத்து அருள் புரியவும்
 கரகந்தனைக் காற்று துருத்தி உடையாமலுங்
 காப்பாற்றி அருள் புரியவும்
 பீற்றல் ஓர் ஒன்பதும் மூடவும் காற்றதில்
 பீறாமல் அருள் புரியவும்
 பின்னு முன்னும் பிறழ ஒட்டாது கட்டும்
 பெலப்பாடு உன் அருள் புரியவும்
 நேத்திரம் இரண்டு முன் தோற்றரவு கொண்டிட
 நெருக்குண்டு உன் அருள் புரியவும்
 நெற்றி நேர் இட்ட வெளி பற்றிப் பாயவும் நிஷ்டை
 நேரிடற்கு அருள் புரியவும்
 வாத்தியாராக மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே. (49)

துள்ளு மனவாசி மேல்கொள்ளவும் வையாளி
 துள்ள நின் அருள் புரியவும்
 தூர நடவாது மேல் முச்சந்தி வீதியைச்
 சுற்ற விட்டு அருள் புரியவும்
 கள்ளர் அறியாது உள் அறையில் என் குதிரையைக்
 கட்டி வைத்து அருள் புரியவும்
 கட்டாமலும் கதவு சாத்தவும் வாயிலில்
 காத்திருந்து அருள் புரியவும்
 கொள்ளையிட வேலை வந்தாலும் வெருட்டியே
 கூட்டி விட்டு அருள் புரியவும்
 கோட்டையும் கைவசம் கொண்டு கொண்டு உன்தன்
 கொடிப் போட அருள் புரியவும்
 வள்ளல் என ஒடி மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(50)

6-தொகை நிலை

எந்நாளும் மந்திரமும் உன்னாத தந்திரமும்
 இணக்கி வைத்து அருள் புரியவும்
 எட்டங்குலத்துக்கும் எட்டாத அந்தரத்து
 ஏற்றி விட்டு அருள் புரியவும்
 அந்நாள மீது கண் நாக்கு மூக்கு செவி
 அடங்கிடற்கு அருள் புரியவும்
 ஆனந்த ஒளிகண்டு நான் வந்த வெளி சென்று
 அடைந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 தன்னிலே தானாய் அயர்ந்து அடிமை தன்மயம்
 சார்த்திடற்கு அருள் புரியவும்
 சர்வ பரிபூரண சதாநந்த மோனப் பிரசாதம்
 ஒன்று அருள் புரியவும்
 மன்னு முனிவர்க்கு உதவும் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(51)

மூலப் பிராணனைச் சண்ட மாருதம் என
 முழங்க விட்டு அருள் புரியவும்
 மும்மண்டலங்களும் முட்டும் படிக்கு அங்கி
 மூட்டி வைத்து அருள் புரியவும்
 மேலாம் பதங்காட்டு மெய்ஞ்ஞான நூலேணி
 மேலேற்றி அருள் புரியவும்
 மேலும் மேலான நாலாம்படி கடத்தி மென்
 மேலும் எனக்கு அருள் புரியவும்
 சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்ய
 சந்தானம் அருள் புரியவும்
 சாகவத சம்ப்ரதாயத்தொடு சதாநிஷ்டை
 சார்ந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 மாலை அணி மார்பனே தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(52)

திண்டு முண்டான ஆறாதார வீடும்
 திறந்து தந்து அருள் புரியவும்
 திருகு முருகாய் நின்ற வாயில் ஓர் ஒன்பதும்
 திறவாமல் அருள் புரியவும்
 கண்ட சரமாலை அங்கென்று கண்டந்தனில்
 கட்டி வைத்து அருள் புரியவும்
 காலினின் நாதமணி ஓசை கலீர் கலீர்
 என்னவே அருள் புரியவும்
 அண்டர்களும் நின்று துதி கொண்டிடவும் எனை நடனம்
 ஆட்டி வைத்து அருள் புரியவும்
 அஷ்டாங்க யோக நல் நிஷ்டையிலும் வைத்து உமக்கு
 ஆளாக்கி அருள் புரியவும்
 மண்டலம் எலாம் தொழும் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(53)

தசநாதமாம் முன் அபான வாயுவினை உள்
 தம்பிக்க அருள் புரியவும்
 தாரணியில் அங்கென்று உச்சரித்திடு சலத்
 தம்பனம் அருள் புரியவும்
 பசு பாச நேசப் பெரும்பாவம் அனலிட்ட
 பஞ்சாக அருள் புரியவும்
 பாழான மூன்றாசை பாழாகவும் மூன்று
 பாழ் தந்து உன் அருள் புரியவும்
 கசமான சிற்றின்ப விஷமுண்டு சாகாது
 கருணை கூர்ந்து அருள் புரியவும்
 கருணை நிதியே சரணம் அடையும் அடியேற்கு நல்
 கதி அளித்து அருள் புரியவும்
 வசிய வசனித்தலொடு தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(54)

அத்தியின் உதித்தெழும் அகத்தீ எரித்தே
 அகம் தீய அருள் புரியவும்
 அத்தீயை நத்தியும் இருந்தே அறம் தங்கி
 யானாக அருள் புரியவும்
 சுத்த பரிசுத்தமது ஆக தசநாதமும்
 சுத்தி செய்து அருள் புரியவும்
 சோடசம் தன்னையும் சோமவட்டம் தனில்
 சொக்கிவிட அருள் புரியவும்
 மத்தியில் இருந்த மதி அமுதாற்றி நரைதிரையும்
 மாறிடற்கு அருள் புரியவும்
 வாரியை நிகர்த்த அருள்வாரி கரை தத்தவும்
 வற்றாது அருள் புரியவும்
 வஸ்து மயமாய் நின்ற தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(55)

வாதனை இறக்கவும் சாதனை திறக்கவும்
 வரமளித்து அருள் புரியவும்
 வாசிதனில் ஏற்றவும் பாசவினை மாற்றவும்
 வசியம் எனக்கு அருள் புரியவும்
 ஆதாரம் ஆறினும் சேதாரம் வாராது
 அடர்ந்தேற அருள் புரியவும்
 அங்கென்று கும்பித்து வங்கென்று ரேசித்து
 அடங்கென்று உன் அருள் புரியவும்
 சூதான மான வெறு வெட்டவெளி சென்றங்கு
 சேர்ந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 சோதிமணி மண்டபக் கமலாசனத்தில்
 சுருண்டிடற்கு அருள் புரியவும்
 மாதவர்க்கு அரசனே தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(56)

குதிகொள்ளும் அச்சு மட்டத்தைப் பிடித்து
 குதித்தேற அருள் புரியவும்
 கோபுரத்து அடியினில் கொஞ்சி நடனங் கொண்டு
 கூத்தாட அருள் புரியவும்
 கெதிகொண்டு பாய்ந்து படிஆறும் கடந்து உளங்
 கிட்டுதற்கு அருள் புரியவும்
 கெற்பகிருகத்தினிற் குதிரையைக் கட்டவுங்
 கிருபை தந்து அருள் புரியவும்
 பொதிகை மாமலையது பொதும்பில் அடியேனும்
 புகுந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 போதுமென வாழ்வது உன் சித்தம் என்பாக்யம்
 எப்போதும் எனக்கு அருள் புரியவும்
 மதினன எழுந்து மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(57)

தசநாடியும் மூலநாடியுள் ஒடுங்கு நல்
 தாரணைகள் அருள் புரியவும்
 தாது முந்நான்கும் இருநான்காக ஒருநான்கு
 தம்பிக்க அருள் புரியவும்
 கசியாது சோமவட்டத்து உறையும் அமிர்தம்
 கசிந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 கனலினால் தத்துவக் குப்பையைச் சுட்டுக்
 கருக்கி விட அருள் புரியவும்
 பசிதாகம் அற்ற அமுது ஊற்றவும் சாயுச்சிய
 பதவி ஒன்று அருள் புரியவும்
 பசுவினைப் பதியினில் கட்டவும் கற்பகப்
 பால் தரற்கு அருள் புரியவும்
 வசவிர்த்தியாக மெய்த்தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(58)

வெல்லரிய மாயைதனை வெல் என்று சொல்லவும்
 வெல்லுதற்கு அருள் புரியவும்
 விரிமறைகள் முரசறையும் அறிவுக்கு அகண்டித
 விலாசம் ஒன்று அருள் புரியவும்
 சொல்லரிய வாசா மகோசர சுபாவம்
 மாறுபட அருள் புரியவும்
 சும்மா இராமலும் சும்மாஇரா நின்ற
 சூட்சம் எனக்கு அருள் புரியவும்
 கொல்லரிய பேய்க்குரங்காம் மனம் பாய்ந்துகுதி
 கொள்ளாது உன் அருள் புரியவும்
 கொலை கேடரான ஐம்புல வேடர் கூட்டம்
 குலைந்திட உன் அருள் புரியவும்
 வல்லிருள் துலைக்கவும் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(59)

அஷ்டாங்க யோகம் ஏகிட நீர் இஷ்டம் வைத்து
 அதுகொள்ள அருள் புரியவும்
 ஆதிநடு முடிவில் அகண்டிதாசார அறிவு
 ஆனந்தம் அருள் புரியவும்
 கட்டையில் போம் முன்னே நிட்டை சாதித்து
 கடைத்தேற அருள் புரியவும்
 காலைப்பிடித்து மூலப் பிராணன் தனைக்
 கட்டி வைத்து அருள் புரியவும்
 நட்ட நடு வீதி மீதோடியும் தான்அற்று
 நான் புகற்கு அருள் புரியவும்
 நாத நாதாந்த வேதாந்த சாரத்தையும்
 நயந்து தந்து அருள் புரியவும்
 மட்டறிவதற்கு அரிய தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே. (60)

7-பொறை நிலை

முன்னையே மூட்டு மூட்டென்று மூலக்கனலை
 மூட்டி வைத்து அருள் புரியவும்
 முன் வைத்த காலையும் பின் வாங்கிடாமல் எனை
 முன்னேற்றி அருள் புரியவும்
 சென்னி மீது ஏந்தியான் தெண்டனிட்டு உய்யவும்
 சீர் பாதம் அருள் புரியவும்
 சன்னிதானத்தில் சரண் சரண் என்று நான்
 சரணமிட அருள் புரியவும்
 தெட்சிணா மூர்த்தமாய் நின்று தரிசனை தந்து
 தீட்சை வைத்து அருள் புரியவும்
 சட்டமுனி முதலான நாதாக்கள் அடியினும்
 சரணமிட அருள் புரியவும்
 வன்னி நடுவணையான தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே. (61)

சாட்டை இல்லாது பம்பரம் ஆட்ட வல்லமை
 தனைத் தந்து உன் அருள் புரியவும்
 சரவாள் பிடித்து அச்சுமட்ட மேலிட்டுச்
 சமர்ப் பொருத அருள் புரியவும்
 கோட்டை வாயிற்படி கடந்த அலங்கத்தில்
 குதித்தேற அருள் புரியவும்
 கொடிமரம் கைக்கொண்டு ஐயமாகி என்கைக்
 கொடிப்போட அருள் புரியவும்
 ஆட்டுமோர் சக்கரமும் ஓயாமல் ஆடஆடு
 அம்பரம் அருள் புரியவும்
 அகிலாண்ட கோடிகள் அனைத்தையும் நினைத்தபடி
 ஆட்டென்று உன் அருள் புரியவும்
 மாட்டோம் எனாமலே தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(62)

சாதனையில் ஏற்றவும் வாதையை மாற்றும்ஓர்
 சாயுச்சம் அருள் புரியவும்
 சட்டக் குழப்பம் எல்லாம் விட்டு நல்நிஷ்டை
 சாதித்து உன் அருள் புரியவும்
 காதில் உபதேசங்கள் ஓதவும் மாதவம்
 கைக்கு அளித்து அருள் புரியவும்
 கரத்தில் ஆமலகம் என என்னுக்குள் என்னையும்
 காட்டிவிட்டு அருள் புரியவும்
 போதனைக்கு எட்டாத போதனைக் கைக்கொண்டு
 போதித்து உன் அருள் புரியவும்
 புத்திக்கும் எட்டாத மத்திபத் தீபம்
 பொருத்தி வைத்து அருள் புரியவும்
 மாதா பிதா அனைய தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(63)

குதொன்றும் இல்லாது சும்மா இராநின்ற
 குதொன்றை அருள் புரியவும்
 சோம்புதலும் அற்று மாச்சோம்பேரி போலும்
 சுருண்டிடற்கு அருள் புரியவும்
 போதனை கோதற்ற மற்றும்ஓர் மெய்க்ஞான
 போதனை அருள் புரியவும்
 போகங்களற்ற பரிபூரணானந்த சுகம்
 போகாமல் அருள் புரியவும்
 காதல் அறவும் திருவடித் தூளின் மீதுஅடிமை
 காதலுற அருள் புரியவும்
 கால்களைக் கட்டவும் கட்டும் ஆதாரவன்
 கட்டவிழ்த்து அருள் புரியவும்
 வாதனை ஒழிந்த மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(64)

சோற்றால் எடுத்த சுவரான காயத்தையும்
 சுத்தி செய்ய அருள் புரியவும்
 குக்குமம் காரண மகா காரணத்தோடு
 துலங்கிடற்கு அருள் புரியவும்
 ஏற்றபடி ஆன்மவடிவு என் முகத்து எதிர்நின்று
 இலங்கிடற்கு அருள் புரியவும்
 இறைவனே அடிமை உனை ஏத்தி ஏத்தித் தொழுது
 இறைஞ்சிடற்கு அருள் புரியவும்
 வேற்றொருவர் காணாத வேதாந்த வீட்டில்எனை
 விட்டடுத்து அருள் புரியவும்
 விழிமாயை இருள்தீர ஒளிரும் முச்சுடர்மணி
 விளக்கு ஒன்றை அருள் புரியவும்
 மாற்றாது போற்றும் என் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(65)

பீற்றல் துருத்தியில் காற்று எலாம் சேர்த்துப்
 பிடித்தடைத்து அருள் புரியவும்
 பீற்றலால் காற்றும் புறத்தும்படாது எம்
 பிரானே உன் அருள் புரியவும்
 சேற்றினிடை நாட்டும் ஒரு கம்பம் என என்னிலை
 இயங்காமல் அருள் புரியவும்
 செத்தால் பிழைப்பனோ தருணமிது சீக்கிரம்
 சித்திக்க அருள் புரியவும்
 ஏற்றபடி தன்னரசு நாடாக ஒட்டாது
 இழுத்து வைத்து அருள் புரியவும்
 என்று மாதவம் எய்தும் என்று இடையும் ஏழையேற்கு
 இடையறாது அருள் புரியவும்
 மாற்றுமொழி சாற்றாது தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(66)

இந்திரசாலப் புலைச்சேரி வாதனை கனா
 என முடித்து அருள் புரியவும்
 இல்லந் துறக்கவும் சொல்அரிய நல்லறிவு
 இனக்கி வைத்து அருள் புரியவும்
 பெந்தமது பந்தமது கண்ட இருள் என்னப்
 பிரிந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 பேராசை கொள்ளவும் பாராசை விள்ளும் ஒரு
 பேரின்பம் அருள் புரியவும்
 சித்தாந்த பேரருட் செல்வமே என் சிந்தை
 சிந்தாது உன் அருள் புரியவும்
 தேவனே தேவாதி தேவனே பரவாக
 தேவனே அருள் புரியவும்
 மந்தார வேளையில் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(67)

கதைபேசி அதில் என்ன காரியம் ஏதும்
 கடாட்சித்து உன் அருள் புரியவும்
 கல்வி கல்லாக் கருங்கல்லாம் என் நெஞ்சம்
 கரைந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 பதியா மனத்தைப் பதைப்பறப் பதியில்
 பதித்து வைத்து அருள் புரியவும்
 பற்றறத் துணிவுதரும் முத்தரைப் பணியும் நல்
 பக்குவம் அருள் புரியவும்
 இதயம் திறக்கவும் எதையும் துறக்கும் ஓர்
 ஏகாந்தம் அருள் புரியவும்
 இல்லாசை இல்லாது வல்லாண்மை கொண்டு வெளி
 ஏறிடற்கு அருள் புரியவும்
 மதிலும் கடந்து மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(68)

அகமுதல் சகமயக்கு அகலவும் அகமேவும்
 அண்ணலே அருள் புரியவும்
 அல்லல் அவிழ் வெல்லவும் தொல்லையற எல்லையில்லா
 ஆநந்தம் அருள் புரியவும்
 சுகமீறவும் மனத்தகை மாறவும் சுயஞ்
 சோதி எனக்கு அருள் புரியவும்
 சுருதி முடியாய் நின்று கருதும் அடியாருளம்
 கடரொன்றை அருள் புரியவும்
 இகமொடு பரத்தினும் அகமொடு புறத்தினும்
 இருந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 ஏகமறவும் உமது பாதார விந்தம் எனக்கு
 எந்நாளும் அருள் புரியவும்
 மகிமை சொல்லற்கரிய தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(69)

கத்தனே அத்துவித வஸ்து எனக்கு ஏத்தும்
 கடாட்சம் வைத்து அருள் புரியவும்
 கருதரிய சிற்பரத்து உட்பரவு மெய்ப்பொருள்
 கதி அளித்து அருள் புரியவும்
 நித்தியா எனக்கு மோனந்தனை என் சிந்தையுள்
 நிறைத்திடற்கு அருள் புரியவும்
 நேத்திரத்தாடு மேல் ஏற்று மலர் பதத்தையும்
 நிறுத்தி வைத்து அருள் புரியவும்
 முத்திக்கு வித்தாய் முளைத்தெழும் சோதியும்
 முதிர்ந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 முப்பாழ் கடத்தி வைத்து தப்பாமல் நடத்துமுறை
 முறையாக அருள் புரியவும்
 மத்தியில் உதித்த மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(70)

8-காட்சி நிலை

ஆத்தானை எனை ஈன்ற வாலையாம் நந்தியை
 அணைந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 அம்பிகை மனோன்மணிக் குண்டலித்தாய் பதமும்
 அர்ச்சிக்க அருள் புரியவும்
 பார்த்தானை யாவையும் காத்தானை என்றும்
 பணிந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 பரையானை மாநல்ல சிறையானை என்வசம்
 பண்ணி வைத்து அருள் புரியவும்
 சேர்த்தானை வான் கருணை பூத்தானை ஒத்தபடி
 சென்றாட அருள் புரியவும்
 சிறியானை மெத்தவும் பெரியானை அறியவும்
 சிறியேற்கு அருள் புரியவும்
 மாற்றானை அனுப்பாது தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(71)

பத்து வயதுடைய சிறு பெண்ணான என்தாய்
 பதம் தொழற்கு அருள் புரியவும்
 பாலான வாமம் வைத்துப் பூசை பண்ணிப்
 பணிந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 சித்தம் தெளிந்து பரதெய்வ சந்நிதி சென்று
 சேவிக்க அருள் புரியவும்
 சின்மய சிதாகாச தேவதைக்கு என்றும்
 சிறப்பிடற்கு அருள் புரியவும்
 சத்தியத்தொடு பராசத்தி சமூகத்திற்
 சரண் புகற்கு அருள் புரியவும்
 சங்கநிதி பத்மநிதி போல் உதவியாய் நின்று
 தடையறற்கு அருள் புரியவும்
 மற்றெவர் இருந்தும் என் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(72)

மூலமுதல் ஆறுவரை தாண்டி மேல்தாண்டவும்
 முயற்சி தந்து அருள் புரியவும்
 மூலவர்க்கங்கள் என வாலையைப் பூசிக்க
 மோகம் எனக்கு அருள் புரியவும்
 காலைப் பிடித்திழுத்து அந்தரத்தைக்
 கடத்தி வைத்து அருள் புரியவும்
 காலனுக்கும் காலனாகவும் கற்பமுறை
 காட்டி நல் அருள் புரியவும்
 தூலத்தை விட்டுவிட ஒட்டாது சூட்சாதி
 சூட்சம் ஒன்று அருள் புரியவும்
 சுழிஇன்னதென்று சோடசம் இன்னதென்று வகை
 தொகையாக அருள் புரியவும்
 வாலாயமாக மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(73)

கலையாமல் ஈராறு கலையின் நிலை குலையுமுன்
 கட்டிடற்கு அருள் புரியவும்
 காலைப் பிடிக்கிறேன் அம்மை குண்டலியை என்
 கண்ணை எற்கு அருள் புரியவும்
 சலனம் அறவும் கருணை நிதியே தயாளமே
 தயை புரிந்து அருள் புரியவும்
 சரணாரவிந்தம் உன் பாதார விந்தப் பிரசாதம்
 ஒன்று அருள் புரியவும்
 பலகால் இரந்ததும் பலனாக என்முகம்
 பார்த்து நல்அருள் புரியவும்
 பாவி அடியேன் படும் கண்கலக்கங்களை
 பரிகரித்து அருள் புரியவும்
 மலம் அத்தனையும் அற்ற தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(74)

மோகம் தவிர்க்க முலையாரை அணையாமல் உமை
 முத்தமிட அருள் புரியவும்
 மொழியைத் தவிர்க்க வாய் மூடலுடனே மோன
 முத்திரையை அருள் புரியவும்
 தாகித்த எந்தனுக்கு எண்ணெய் ஊட்டாது நல்
 தண்ணீரை அருள் புரியவும்
 தாராத அருள் எலாம் தந்து அடிமை கொள்ளவும்
 தள்ளாமல் அருள் புரியவும்
 தேகத்தை விட்டுவிடும் முன் மனந்தேறித்
 தெளிந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 செம்பொன் நிறமான சிறுவாலை இருகாலையும்
 சேவிக்க அருள் புரியவும்
 மாகத்தனான மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(75)

பேசாது மவுனத்து இருக்கவும் பேசாத
 பேரின்பம் அருள் புரியவும்
 பெண்ணாசை மண்ணாகவும் வாலை அம்பிகைப்
 பெண்ணாசை அருள் புரியவும்
 ஆசா பசாசைத் துறத்த உன் திருவடியில்
 ஆசை தந்து அருள் புரியவும்
 ஆதரவும் அற்று ஆதரிப்பாரும் அற்ற எனை
 ஆதரித்து அருள் புரியவும்
 நாசச் சரீரமும் நாசமாம் முன்பு வன
 வாசம் எனக்கு அருள் புரியவும்
 நானென்பது அற்று நானான் என்பதுற்று நான்
 நான்ஆக அருள் புரியவும்
 வாசாம கோசரத் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே. (76)

ஆதரித்து அம்பிகைதனைப் பூசை செய்து உய்யும்
 ஆசை ஒன்று அருள் புரியவும்
 அறம் இயற்றவும் மனத்திறம் இயற்றவும் எனக்கு
 அபயம் நின்று அருள் புரியவும்
 தாய் செத்த பிள்ளை எனவே சற்று இராமல்
 ஆதரித்து உன் அருள் புரியவும்
 தடையினிற் தடைபடா நின்று ஒளிரு மெய்த்திருத்
 தாள்தந்து உன் அருள் புரியவும்
 பாசத்தை வீசும் எமனுக்கு உட்படாது நின்
 பாகம் வைத்து அருள் புரியவும்
 பஞ்சாட்சரத்தையும் துஞ்சாச் சரத்தொடு
 பழக்கி வைத்து அருள் புரியவும்
 வாசல் கடந்து மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே. (77)

காணாத காட்சியைக் கண்டு அடிமை உள்ளங்
 களித்திடற்கு அருள் புரியவும்
 கண்கொண்டு காணப்படா நின்ற எவையும்
 கனாவென்று உன் அருள் புரியவும்
 நானும் மடமாதரைக் கண்ணினில் காணும்முன்
 நான் நாண அருள் புரியவும்
 நாவு ருசி தேடுதற்கு ஆவி கெட்டு அலையாது
 நல் தவமது அருள் புரியவும்
 தூணைத் துரும்பாக்கவும் துரும்பை பெரும்
 தூணாக்க அருள் புரியவும்
 தூரிய மயமாய் நின்ற பெரிய பொருளைத் தொழும்
 துறை ஒன்றை அருள் புரியவும்
 வாழ்நாள் விடாத மெய்த்தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(78)

ஆண்டினொடு ஆண்டு அனந்தங்கோடி வைத்து எனையும்
 அடிமைகொண்டு அருள் புரியவும்
 அதிசோதி பரவிக் கிடந்து ஒளி பரப்பு முன்
 அனுபூதி அருள் புரியவும்
 மூண்டெரியும் அங்கியில் கருவி கரணங்களை
 முழுத்திடற்கு அருள் புரியவும்
 மூக்குமுனை வாயில் அண்ணாக்கின் நுனியால் அடைய
 மூடி வைத்து அருள் புரியவும்
 தாண்டும் ஈராறு கலைதாண்டாமலும் சுழினை
 தாண்டிடற்கு அருள் புரியவும்
 தாண்டாமல் நின்றமதி மண்டலங் கொண்ட அமுதம்
 தந்து உன் அருள் புரியவும்
 மாண்டெவையும் மாண்டமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(79)

சுந்தரச் சோதிமணி மார்போடு அணைத்துச்
 சுகம்தந்து உன் அருள் புரியவும்
 சொந்த அடியேன் சிந்தை நொந்திடா வண்ணமே
 துணை நின்று அருள் புரியவும்
 சந்திரோதயம் எனச் சிந்து ஒளிதந்து கை
 தழுவி நின்று அருள் புரியவும்
 தளதள என்ற அவிர்தரு ஜகச்சோதி பரவித்
 தரித்திடற்கு அருள் புரியவும்
 அந்தரத்து உலவு கமனக்குளிகை ஒன்று அளித்து
 ஆட்கொண்டு உன் அருள் புரியவும்
 அம்பிகை பதம் பணியும் ஆளாகவும் எனையும்
 ஆளாக்கி அருள் புரியவும்
 வந்தனங் கைக்கொளும் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(80)

9 - தியான நிலை

நவகண்ட யோகமே நான்கொண்ட மோகமதை
 நாளும் எனக்கு அருள் புரியவும்
 நாவதனை ஓட்டி விட்டு அந்நாளம் மாட்டி நிலை
 நாட்டி வைத்து அருள் புரியவும்
 அவிழும் ஒன்பது வாயிலும் கட்டவும் கட்டும்
 அவிழாமல் அருள் புரியவும்
 அவயவாதிகம் நவகண்டமாய் அவ்விடத்து
 அவிழ்ந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 திவலை ஒன்றாயினும் புல்நுனியின் மணி எனத்
 தேன் ஒழுக அருள் புரியவும்
 சிற்றாறல் ஊட்டவும் சித்தாந்த முத்திச்
 சிறப்பிட்டு அருள் புரியவும்
 மவுன மணியான மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(81)

பாலமுந் தாண்டி அப்பால் நடக்கப் பெரும்
 பாதை ஒன்று அருள் புரியவும்
 பாறாக்களோ அனந்தங்கள் அவை நிர்த்துளி
 பண்ணிவிட்டு அருள் புரியவும்
 காலால் அடர்ந்து சமர்செய்து தலம் ஆறும்
 கடந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 கண்டத்தை வென்று காயாபுரிக் கோட்டை என்
 கைப்படற்கு அருள் புரியவும்
 ஓலமிட்டு ஓங்கார உன்னதக் கம்பம் அங்கு
 ஊன்றிடற்கு அருள் புரியவும்
 ஓசைமணி மண்டபம் சென்று நின்று ஒன்றுக்குள்
 ஒன்றாக அருள் புரியவும்
 வாலிபம் முதிருமுன் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(82)

ஓங்காரமது கொண்டு எழும் பிரணவப்பதியின்
 உள்புகுத்து அருள் புரியவும்
 உள்ளறையின் உள்ளே ஓர் மூலையில் சென்ற அங்கு
 ஒடுங்கிடற்கு அருள் புரியவும்
 தூங்காது தூங்கி சிவயோக நித்திரை வந்து
 தூங்கிடற்கு அருள் புரியவும்
 சுடர் உண்ட கர்ப்பூர உண்டைபோல் நின்று உடல்
 சோபிக்க அருள் புரியவும்
 தேங்காத் திருக்கருணை வெள்ளம் படிந்து நகை
 தீர்ந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 தேறாத சிந்தையும் தேறவும் எனைக் கடைத்
 தேற்றி விட்டருள் புரியவும்
 வாங்கா வின்ஓசையோடு தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(83)

ஆய பன்னிருகலையும் மாயாது தங்கவும்
 மங் அங் என்று அருள் புரியவும்
 அங்கு சிங் என்று ஐம்பத்தோர் எழுத்துள்
 அடங்கு என்று உன் அருள் புரியவும்
 பாயவும் வாசிகலை தேயவும் பக்குவம்
 பண்ணி விட்டருள் புரியவும்
 பாலுறவும் சுழினை மேல் ஏறவும் அமிர்த
 பானம் எனக்கு அருள் புரியவும்
 தீயைப் பொருத்தி என் நேயத்து இருத்தித்
 திருத்தி வைத்து அருள் புரியவும்
 தேரத் தெளிக்கவும் சேரப் பழிக்கவும்
 தீரம் ஒன்று அருள் புரியவும்
 மாயையைக் காயவும் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(84)

வங்கு வங்கென்று ரீங்காரமுடன் ஏக மேல்
 வழிவிட்டு உன் அருள் புரியவும்
 வாசிதனில் ஏற்றி எனை மாசற்ற பரவெளியின்
 மருவ வைத்து அருள் புரியவும்
 சங்கு சிங்கென்று அங்கு சண்டமாறுதம் எனச்
 சமர் செய்ய அருள் புரியவும்
 தம்பனங் கும்பித்து ரேசிக்க வாயுவில்
 தம்பனம் அருள் புரியவும்
 அங்கு அடங்குண்ட அமிர்தம் கடைந்து என்கடம்
 அடைத்து வைத்து அருள் புரியவும்
 அம்மை குண்டலி பாதம் ஆசரித்துச் சரண்
 அடைந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 மங்காத தங்கமே தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(85)

செத்தாலும் வைத்த அடி பின் வாங்காது முன்னேறும்
 தீரம் ஒன்று அருள் புரியவும்
 சிற்பர வெளிக்கூடு செல்லவும் சொல்லரிய
 சின்மயம் அருள் புரியவும்
 ஏத்தாத முத்திநெறி ஏற்றவும் மற்று எவையும்
 எய்தாமல் அருள் புரியவும்
 ஏகஉருவாகி நின்று எங்கு நிறைகின்ற பொருள்
 என்னுள் உற அருள் புரியவும்
 சத்தமய படிகச் சுயஞ்சோதி பரவி முச்
 சுடர் கொழித்து அருள் புரியவும்
 சொக்குமதி மோக முக வாரி அமுதூட்டவும்
 சொந்தத்தொடு அருள் புரியவும்
 வற்றாத செல்வமே தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(86)

இதமாகவே அடிமை பதமாம் பொருட்டாக
 இஷ்டம் வைத்து அருள் புரியவும்
 எல்லாமதாய் ஏதும் இல்லாதுமாய் நின்ற
 என்னை யெற்கு அருள் புரியவும்
 அதுவே அதான ஓர் அருமறைப் பொருளை
 ஆராய்ந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 அறிதற்கரிய அறிவு ஆதாரமான உனை
 அறிதற்கு அருள் புரியவும்
 சிதையும் இதயத்தையும் சிதையாது இருத்தவும்
 சித்தம் வைத்து அருள் புரியவும்
 சேவடி கொடுத்து இந்த நாய் அடியனுக்கு உதவி
 செய்யு நல் அருள் புரியவும்
 மதமற்ற மதமுற்ற தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(87)

தொலையாப் பவக்கடல் தொலைத்து அக்கரையிலே
 தூக்கி விட்டு அருள் புரியவும்
 தொல்லைதரு தொல்லுலகை வெல்லவும் துறவில்
 துணிந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 இலையும் புலர்ந்த சருகும் கும்பி எறியற்று
 இருந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 இருகலையின் ஊடுருவி முக்கலைக்கு அப்பால்
 இருக்கும் உன் அருள் புரியவும்
 நிலையற்ற இதயத்தை நிலையத்து இருந்து நல்
 நிலையம் ஒன்று அருள் புரியவும்
 நிற்குநிலை சொக்கி யான் நிற்காது நிற்கவும்
 நெக்குருக அருள் புரியவும்
 மலைவு எலாம் தீர்க்க வந்த தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(88)

கானக விலங்கின் இனமாகும் வைராக்கியக்
 கருத்தொன்று அருள் புரியவும்
 காடு வீடாகவும் வீடு காடாகவும்
 கற்பித்து உன் அருள் புரியவும்
 ஊன் நிறைந்து ஓர் உருவு எடுத்த காயத்து உறவு
 ஒழிந்திட உன் அருள் புரியவும்
 உண்டு உடுத்து உயப்பூணும் உலகநடை எனைவிட்டு
 ஒதுங்கிடற்கு அருள் புரியவும்
 ஞானோதயம் கண்டு மானாபிமானம்
 நடந்திட உன் அருள் புரியவும்
 வான் உச்சி உலவு மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(89)

நாசிநடுவணை நட்ட நடுவில் நின்று உல்லாச
 நடனமிட அருள் புரியவும்
 நாத நாதாந்தம் முழங்கும் ஓர் தெய்வ
 சந்நிதியில் விட்டு அருள் புரியவும்
 தேசு தரும் ஓசை மணி மாமண்டபத்தினுள்
 சென்றிடற்கு அருள் புரியவும்
 திரையைக் கடந்து அங்கு அடங்க உள் அறையைத்
 திறந்து தந்து அருள் புரியவும்
 வாசங் கொடுத்த கமலஆசனத்தையும் என்
 வசம் கொடுத்து அருள் புரியவும்
 வற்றாத செல்வங்கள் எத்தேச காலமும்
 வளர்ந்து ஏற அருள் புரியவும்
 மாசு ஏதும் அற்ற மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(90)

10 - சமாதி நிலை

கூடு விட்டுக் கூடுபாய வங்குக் குருவி
 கூடுறைய அருள் புரியவும்
 கொல்லன் உலை மேல் நின்று கூத்தாடு குறளி குதி
 கொல்லாமல் அருள் புரியவும்
 ஆடுநல் குண்டலிப் பாம்பு மெய்ப் புற்றினுள்
 அடங்கிடற்கு அருள் புரியவும்
 அஞ்சாத அஞ்சு புல வேடர்களும் அடியனேற்கு
 அஞ்சிடற்கு அருள் புரியவும்
 ஓடி உழல் சிந்தையும் கணமேனும் மூச்சென்று
 ஒடுங்கிடற்கு அருள் புரியவும்
 ஒவியம் போலவே சும்மா இருக்க மற்று
 ஒழிதற்கு உன் அருள் புரியவும்
 வாடுதல் அறிந்து மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(91)

தீபம் பொருந்து கர்ப்பூரம் என உடலம்
 திகழ்ந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 தீயிலிட்டு என்னைக் கருக்கும் முன்பு என் அகம்
 தீயிலிட்டு அருள் புரியவும்
 சாபங்கள் தீரச் சமாதி நிறைவேறிச்
 சரிப்படற்கு அருள் புரியவும்
 தடையுறாது உதவு கற்பகமாய் இருந்தே
 சமஸ்தமும் அருள் புரியவும்
 ஆபத்தையும் அடிமை பாபத்தையும் தொலைத்து
 ஆட்கொண்டு உன் அருள் புரியவும்
 ஆங்காரம் எல்லாம் அடக்கி உன் கைக்குள்
 அடக்கி வைத்து அருள் புரியவும்
 மாபதவி சேர்த்து மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே. (92)

தான் செத்திருந்து உலகம் முழுதும் அரசாளும் ஓர்
 தத்துவம் அருள் புரியவும்
 தான் சாவவும் மருந்து உண்பார் யார் யான்
 தான் சாவ அருள் புரியவும்
 நான் சாமுன் நான்சாவை நாடினேன் நான்சாமுன்
 நான் சாவ அருள் புரியவும்
 நான் வருமுன் நான்சாவை நாள்வந்து நான்சாவ
 நான் வருமுன் அருள் புரியவும்
 தீஞ்சு உதிரு படிசாம்பலாகவும் தான்ஆன
 சித்தி எனக்கு அருள் புரியவும்
 தேகம் நிலைஅல்லவே திருவருள் இரங்கி மா
 சீக்கிரம் அருள் புரியவும்
 வாஞ்சாலையான மெய்த்தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே. (93)

கண்ணாறு விண்ணாறு எனப் பொங்கவும் கங்கு
 கரை தந்து உன் அருள் புரியவும்
 கருணா சமுத்திரம் பரவி வந்து என்னைக்
 கவிந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 விண்ணாடர் போற்றி செய் அண்ணாவும் என்கூட
 விளையாட அருள் புரியவும்
 வேத வேதாந்தம் எல்லாம் விட்டு நட்டநடு
 வீடுபுக அருள் புரியவும்
 எண்ணரிய ஞான ஆனந்த மோனம் தரும்
 எண்ணம் தரற்கு அருள் புரியவும்
 ஏக தத்துவ சொருபத்தை மோகித்து அடிமை
 இன்பு உறற்கு அருள் புரியவும்
 மண்ணிர விண் உலவு தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(94)

இன்று உளோர் நாளையும் இருப்பர் என்று எண்ணாத
 எண்ணம் ஒன்று அருள் புரியவும்
 இந்த அடியான் உனது சொந்த அடியான் என
 இரங்கி நல் அருள் புரியவும்
 தென் திசைக் கைலாசமாம் பொதிகை வாசனே
 தீட்சை தந்து அருள் புரியவும்
 தேசிக சிகாமணியனே அடிமை பண்படச்
 செய்வித்து உன் அருள் புரியவும்
 ஒன்றுக்குள் ஒன்றான ஒன்றுக்குள் ஒன்றாய்
 ஒடுங்கிடற்கு அருள் புரியவும்
 உள்ளுக்குள் உள்ளருகி உள்ளுக்குள் உள்ளே
 உறைந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 மன்றில் எவரும் தொழும் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(95)

ஊனான காயம் உயிர் போமுன் அடியேனும் உனையே
 தொழற்கு அருள் புரியவும்
 உயிரினுக்கு உயிராய் உறைந்த நீ என்றும் எனக்குள்
 நின்று உன் அருள் புரியவும்
 வானாதி பூத லயமான பெருமான் எனை
 மறந்திடாது அருள் புரியவும்
 வாக்கு மனம் அணுகாத பூரணம் தானாக
 வாய்த்திடற்கு அருள் புரியவும்
 நானாக நின்ற நான் நானாக நின்று நான்
 நானாக அருள் புரியவும்
 நான்மறையும் அறியாத நான் மறையின் உட்பொருளை
 நான் அறிய அருள் புரியவும்
 மான் என விரைந்து மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(96)

அதிமோகம் ஆகி மெய்ஞான ஆனந்தத்து
 அடர்ந்தேற அருள் புரியவும்
 அங்கிங்கு னொமல் எங்கெங்கும் அதுவானது எது
 அது பகர்ந்து அருள் புரியவும்
 இதயங்கள் நின்று உதயங்கள் அறிதற்கு அரியது
 ஈதென்று உன் அருள் புரியவும்
 ஏகமாகிய பராபரமும் என் பரமாய்
 இருந்திடற்கு அருள் புரியவும்
 மதம் அத்தனையும் அற்ற மதம் உற்று யானும் உம்
 மதமாக அருள் புரியவும்
 மனமயக்கம் தரும் என் மயக்கம் வெறும்
 மண்ணாக அருள் புரியவும்
 மதிமுகத்து அழகனே தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(97)

அடியனேன் உய்யவும் ஆதரவு செய்யவும்
 ஐயம் அற்று அருள் புரியவும்
 அன்புமழை சொரிய ஆறாய்ப் பெருகிவந்து மற்று
 அணைத்து அருள் புரியவும்
 கடலின் மடைபோலும் என் கண்மடை திறக்கவும்
 கால் பாய அருள் புரியவும்
 கதியான பூமி உயிர் ஏற்றி அதையும் பாது
 காத்து நின்று அருள் புரியவும்
 படுபாதி பங்கு பற்றாமலும் முழுதும் என்
 பாரிசத்து அருள் புரியவும்
 பாசம் அற்றிடவும் நல்நேசம் உற்றடிமை
 பம்பரம் ஆட அருள் புரியவும்
 மடமடென நடனமிடு தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(98)

அகடமுறு சாமர்த்தியம் எல்லாம் மறந்தடிமை
 அன்படைய அருள் புரியவும்
 அதிகப்ரசங்கங்கள் எல்லாம் மறந்தடிமை
 அறிவடைய அருள் புரியவும்
 வெகுளி விளையாட்டு முதல் எல்லாம் மறந்தடிமை
 வீறடைந்து அருள் புரியவும்
 வேடிக்கையொடு பகட்டெல்லாம் மறந்தடிமை
 வீடடைய அருள் புரியவும்
 பகடி பரியாசங்கள் எல்லாம் மறந்துஅடிமை
 பரமடைய அருள் புரியவும்
 பாடிப் படித்த கதை எல்லாம் மறந்தடிமை
 பரமடைய அருள் புரியவும்
 மகுடம் தரித்த மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(99)

பூஞ்சோலை வாழும் ஓணான் எனவும் வீணில் நான்
 போகாமல் அருள் புரியவும்
 பொற்றாமரைக் குளத் தவளை ஆகாது உனைப்
 புணருதற்கு அருள் புரியவும்
 தேஞ்சாறு பாஞ்சாறு பாயு நின் பொதிகைச்
 செழுஞ்சாரல் அருள் புரியவும்
 திவ்ய மாமதுரம் திரண்ட மதிஅமிர்தம்
 தினம்தந்து உன் அருள் புரியவும்
 நான் சாமுன் நான் செத்து நாள்தோறும் உன்சமூகம்
 நான் சார அருள் புரியவும்
 நாதமும் வேதமும் நாத நாதாந்தமும்
 நானாக அருள் புரியவும்
 வாஞ்சித்தலொடு மெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டும் என்றன் அருகே
 மாகுணங்குடி வாழும் என் அகத்தீசனே
 மவுன தேசிக நாதனே.

(100)

முற்றும்.

அகத்தீசர் திருவடிகளே
சரணம்.

❧ ❧ ❧ ❧

உண்மை ஞானியின் அடையாளங்கள் (குருலட்சணம்)

மாத்தான வத்தையும் மாயாபுரியின் மயக்கத்தையும்
நீத்தார் தமக்கொரு நிட்டை உண்டோ? நித்தன் அன்பு கொண்டு
வேர்த்தால் குளித்தும், பசித்தால் புசித்து, விழிதுயின்று
பார்த்தால் உலகத்தவர் போல் இருப்பார் பற்று அற்றவரே!
-பட்டினத்தார்

நல்லோர்கள் விரதமிரார் திதிகள் பண்ணார்
நலமில்லாக் கல்செம்பை நமஸ்கரியார்
வல்லோர்கள் கோபம் உறார் பொய்யுஞ்சொல்லார்
வஞ்சனையுங் களவும் நித்திரையும் பண்ணார்
பொல்லோர்களிடம் சேரார் பொய்யே வேண்டார்
பொருந்திநின்ற மரப்பாவை மண்ணைவேண்டார்
செல்லோர்கள் கழுத்தின்மேல் லிங்கங்கட்டார்
சிவபூசையைப் பார்க்கத் திரும்பார்பாரே (95)

திரும்பிநின்ற மனமுடையோர் மவுனியத்திற்
திசைநாதத் தொனிஅதனில் சேர் நல்லோரை
விரும்பி தெரிசனமும் அனுதினமும் செய்ய
வினையில்லை மெய்ஞ்ஞானம் வந்தேதூக்கும்
கரும்பினது சாரமதும் ஆவிற்பாலும்
கனியுள நீர்அபிசேகம் கருதிப்பண்ணத்
துரும்பென்ற பிறவிபோம் கேட்டதெல்லாம்
சுத்தருக்கு கொடுத்ததினால் சுத்தனாமே (96)

-சுப்பிரமணியர் ஞான சைதன்பம் 108

வகை அறிந்த பெரியோர்கள் மலையிலுண்டு
வனத்திலுண்டு செகத்திலுண்டு வாழ்ந்தாலும்தான்
பகை அணுகார் உறவுகொள்ளார் உலகாசாரப்
பந்தம் விடார் கர்மானுபவத்துள் சிக்கார்
செகம் விளையாட்டு அதில் இருக்கார் சினந்துபேசார்
சிவசமய விகற்பம் உறார் திறந்து சொல்லார்
அகம் உறையார் ஜீவபரமாத்மா எல்லாம்
அவராகி நிறைந்திருப்பார் ஆசான் தானே-9

-பதஞ்சலியார் சூஸ்திரம் 20

அன்பன்
த.கணேசன்.

